

Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' - ΕΤΟΣ Α' - ΑΡΙΘ. 23

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 25 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1916

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ Δ. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ε. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΠΥΓΜΗΣ

Ἡ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ,

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1904

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ Δ. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΥ ΛΕΚΑ 21Α—ΤΗΛ. 1018

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ 16ΣΕΛΙΔΟΣ
ΜΕΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ 16ΣΕΛΙΔΟΥ ΔΕΚΑΛΕΠΤΟΥ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΥ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΟΣ

ΕΒΔΟΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ	ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ
Ἐσωτερικοῦ καὶ Ρουμανίας ἐτησίᾳ Δρ. 20	Ἐσωτερικοῦ καὶ Ρουμανίας ἐτησίᾳ Δρ. 6
Ἐξωτερικοῦ	Ἐξωτερικοῦ
	8

Ἐξάμηνιοι εἰς τὸ ἡμισυ — Προπληρωτέα ἀνευ ἐξαίρεσεως. — Τρίμηνοι ἀπαράδεκτοι.
Πᾶσα ἐν γένει ἐπιστολὴ καὶ πᾶν ἔμβλημα δέον νὰ ἀπευθύνονται οὕτω:
Κύριον Δ. Βρατσανόν, Διευθυντὴν-Ἰδιοκτῆτην «Εἰκονογραφημένης» ὁδὸς Λέκα 21Α Ἀθήνας.

ΠΟΙΑ Η ΕΘΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἡ παραίτησις τῆς Κυβερνήσεως Καλογεροπούλου — πέμπτης ἡδῆ, ἀπὸ τῆς διὰ τῆς παραίτησεως τοῦ κ. Βενιζέλου, πρὸ ἐνὸς ἔτους, ἀκριβῶς τὴν αὐτὴν ἡμέραν, δημιουργηθείσης ἐκρῦθμον διὰ τὴν χώραν καταστάσεως — οὐδεμίαν σημασίαν δύνανται νὰ ἔχῃ ἐν τῇ ἐξελισσομένῃ ἐξωτερικῇ πολιτικῇ τῆς χώρας ἀπὸ ἐνὸς ἔτους. Τὸ γεγονός τὸ ὁποῖον προβάλλει ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων συμβάντων ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ κ. Βενιζέλος, τὸ δεύτερον ἡδῆ, ἐπέβαλε ἐνῶπιον τῆς Βουλῆς, ἐκπευφημοῦσης μετὰ τῶν θεωρειῶν, τὴν παραίτησίν του, συνετεία νέας διαφανείας, ἀναφύσεως μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Στέμματος, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ καθ' ὅλον τὸ διαρρέυσαν μέχρι σήμερον χρονικὸν διάστημα, μετὰ τὰ τραγικὰ γεγονότα διὰ τὸ Κράτος καὶ τὸ ἔθνος, εἶνε ἢ ἐμμονὴ τοῦ Στέμματος, ἐξακολουθῶντος τὸ δικαίωμα τοῦ ὑπερτάτου ἄρχοντος τῆς χώρας, εἰς μίαν ὀρισμένην καὶ ἐν ὁλαῖς ταῖς λεπτομερείαις αὐτῆς κεχαραγμένην πολιτικὴν. Καὶ τὴν ἐμμονὴν εἰς τὴν πολιτικὴν ταύτην, οὐτε αἱ καταθλιπτικαὶ πιέσεις, οὐτε ἡ διὰ τῆς νύκτας τῆς 8 Ἰουνίου κατάργησις τῶν Κρατικῶν ἐλευθεριῶν, οὐτε οἱ παντοῖοι ἐξευτελισμοί, οὐδὲ ἕκαστη ἐκ τῶν ἡ Ἑλλάς, οὐτε αἱ ἐναντίον τοῦ Στέμματος ἐπιθέσεις μεριδίου τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ συσώμου τοῦ Ἀναγικτοῦ τύπου, οὐτε τὸ κίνημα τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, κατάρθωσαν νὰ κλονίσουν καὶ νὰ μεταβάλουν. Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἐμμένει εἰς τὴν πολιτικὴν, ἣν ἐγράψεν αὐτὸς ὁ ἴδιος, στηριζόμενος ἐπὶ δεδομένων ἀναμφισβητήτων καὶ ἀδιαφιλονεικῶν. Αὐτὸ δὲ ἀκριβῶς πρέπει νὰ προσελκύσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ Ἑλληνοῦ λαοῦ, ὑπὲρ πᾶσαν παραίτησιν Κυβερνήσεως καὶ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο γεγονός. Πάντα ταῦτα ἀποτελοῦν λεπτομερείας. Ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος καὶ θὰ ἐσκέπτετο ἀκόμη σήμερον, ὅτι ὁ Βασιλεὺς, διαχειριζόμενος τὴν πολιτικὴν τοῦ Κράτους Του, ὡς διαχειρίζεται αὐτὴν πράττει, παρὰ τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος, θὰ ἔπρεπε νὰ χαρακτηρισθῇ παράφρων. Οὐδέποτε ἄλλοτε βασιλεὺς Κράτους, ὑπέστη τόσας ταπεινώσεις, ὑβρίσθη τόσον ἀπὸ τοὺς ξένους, καὶ οὐδέποτε ἄλλοτε βασιλικὴ καρδιά ἠσθάνθη τόσον ἄλλος καὶ τόσον δδύνην δι' ὅσας τὸ Κράτος Του ὑπέστη καταπίεσεις. Οὐδέποτε ἄλλοτε Στέμμα ἔφερε τόσας ἀκάνθας, ὅσας τὸ Στέμμα τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ Βασιλέως. Στρατηλάτου Της. Ἀλλ' ὅλα αὐτὰ αἱ δοκιμασίαι, αἱ ὕβρεις καὶ αἱ συκοφανταὶ δὲν κατάρθωσαν νὰ παρεκκλίνου, οὐτε κατὰ κεραίαν τὴν πολιτικὴν τοῦ Στέμματος. Ὁ Βασιλεὺς ἐμμένει, βράχος ἀκλόνητος, ἐργαζόμενος μόνον διὰ τὸ συμφέρον τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὸ συμφέρον τοῦ Κράτους Του. Διότι ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος εἶναι Βασιλεὺς τῆς καρδίας ὅλων τῶν Ἑλλήνων, εἶναι ὁ Βασιλεὺς, τὸν ὁποῖον ἐπόθησεν ἡ ἑλληνικὴ παράδοσις καὶ ἐξύμνησεν ὁ ἑλληνικὸς θρόνος, εἶναι Βασιλεὺς ὁ ὁποῖος ἔχει τὰς χρυσοτέρας σελίδας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν. Καὶ εἰς Βασιλεὺς, μετὰ ὅλα αὐτὰ εἰς τὸ ἐνεργητικὸν Του, δὲν κλωτᾷ τὸ Στέμμα Του καὶ δὲν ὑποσκάπτει τὸν

θρόνον Του χάριν πείσματος καὶ διὰ τὰ ἀρετὰ εἰς τρίτους. Οταν δὲ τὰ πράγματα εἶναι τόσον καθαρὰ καὶ τόσον ἁπλοῦς, τὸ καθῆκον ὅλων τῶν Ἑλλήνων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι αἰσθάνονται πόνον διὰ τὴν πατρίδα των, εἶναι νὰ συσπειρωθῶν περὶ τὸν θρόνον καὶ νὰ ἐπισχύσουν τὸν Βασιλέα εἰς τὸ ἔργον Του. Αὐτὸ πρέπει νὰ γίνῃ καὶ μάλιστα ἔπρεπε νὰ ἔχῃ γίνῃ πρὸ πολλοῦ ἡδῆ. Ὅλα τὰ ἄλλα ἂν δὲν πρέπη νὰ χαρακτηρισθῶν μετὰ τὸν βαρὺν χαρακτηρισμὸν τῆς ἀντιπατριωτικῆς πολιτικῆς, βλέπουν ἐν πάσῃ περιπτώσει τὴν κεχαραγμένην ἐθνικὴν τοιαύτην.

ΤΟ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἡ λήξασα ἑβδομάς παρουσιάζει σημαντικὴν δρασίαν ἀμφοτέρων τῶν ἐμπολέμων ὁμάδων εἰς ὅλα τὰ πολεμικὰ μέτωπα, πλὴν τοῦ Ρωσογερμανικοῦ μετώπου, ὅπου ἐπικρατεῖ στασιμότης ἐπιχειρήσεως, ἐκτὸς μεμονομένων τινῶν συγκρούσεων, ἀναποφεικῶν μεταξὺ δύο ἀντιμετώπων στρατιῶν. Εἰς τὸ δυτικὸν μέτωπον τὰ ἠνωμένα Ἀγγλογαλλικὰ στρατεύματα ἐξακολουθοῦν τὴν ἐπιθετικὴν αὐτῶν ἐνέργειαν ἐναντίον τῶν γερμανικῶν στρατευμάτων, καὶ ἰδίως εἰς τοὺς βορείους τομείς τοῦ μετώπου, τοὺς εὐρισκομένους καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς πυρατᾶσεως τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ. Αἱ ἐπιθέσεις αὐταὶ τῶν Ἀγγλων, ἀποσκοποῦσαι τὴν παρεμπόδισιν τοῦ Γερμανικοῦ Ἐπιτελείου, ὅπως μεταφέρῃ στρατεύματα εἰς ἄλλα μέτωπα, ἐστῆθησαν ὑπὸ διαδοχικῶν ἐπιτυχιῶν, αἵτινες, καθὼς βεβαιούσιν οἱ στρατιωτικοὶ κριτικοί, οὐδεμίαν γενικωτέραν σημασίαν ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τοῦ ἀγῶνος εἰς τὸ δυτικὸν μέτωπον δύνανται νὰ ἔχωσιν. Ἡ σημαντικωτέρα δρασίς παρουσιάζεται εἰς τὸ Βαλκανικὸν μέτωπον καὶ ἰδίως εἰς τὸ Ρουμανικὸν τοιοῦτον. Τὰ ἠνωμένα Γερμανοβουλγαρικὰ στρατεύματα κατάρθωσαν νὰ ἐπεκτείνου τὸ μέτωπόν των ἐντὸς τοῦ Ρουμανικοῦ ἐδάφους καὶ νὰ περισφίξουν τὴν Ρουμανικὴν στρατιάν τοῦ Βουκουρεστίου, τῆς ὁποίας ἡ θέσις ἔχει περιέλθει εἰς ἀρκετὰ δύσκολον σημεῖον.

Ἡ ἀγγελθεῖσα προχθὲς εἰσβολὴ τμήματος στρατοῦ ἐκ τῆς Ρουμανικῆς στρατιάς τοῦ Βουκουρεστίου ἐντὸς τοῦ Βουλγαρικοῦ ἐδάφους παρὰ τὸ Ρουχτσούκον, οὐδεμίαν σημασίαν στρατιωτικὴν ἔχει καὶ κατ' οὐδὲν δύνανται νὰ συμβάλῃ εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν Ρουμάνων, καθόσον, ὅπως βεβαιούσιν οἱ στρατιωτικοὶ κύκλοι, ἀποκοπήσεως τῆς μεγάλης ἐπὶ τοῦ Δουνάβειος γεφυράς, ἥτις συνέδεε τὰς δύο ὄχθας αὐτοῦ διὰ σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, τὸ εἰσβαλὸν ἐντὸς τοῦ Βουλγαρικοῦ ἐδάφους τμήμα τοῦ Ρουμανικοῦ στρατοῦ, ἀπομονωθὲν τελείως, κινδυνεύει ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν

νὰ αἰχμαλωτισθῇ. Περὶ ταχείας ἐπισκευῆς τῆς καταστραφείσης γεφυράς, οὐδεὶς δύναται νὰ γίνῃ λόγος, καθόσον ἡ γέφυρα αὕτη, εὐρισκομένη ἐπὶ τοῦ πλατυτέρου σημείου τοῦ Δουνάβειος, διήκει ἐκτὸς τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐπὶ ἐκτάσεως ἐλώδους ἀμφοτέρωθεν τῆς κοίτης τοῦ ποταμοῦ εἰς μῆκος εἴκοσι χιλιομέτρων. Ἀφ' ἐτέρου ἡ στρατιὰ τοῦ Μάικενσεν ἐξακολουθεῖ πύξουσα τὴν Ρουμανικὴν στρατιάν, τὴν μαχομένην, εἰς τὰ παρὰ τὸ Ἐρμιασάτ Ρουμανικὰ σύνορα. Συνολικῶς αἱ ἐκ τῶν διαφόρων μετώπων τελευταῖαι πληροφοροφῶν, ἀναφέρουν ὅτι ἀμφοτέρωθεν αἱ ἐμπόλεμοι ὁμάδες ἐντείνου τὰς προσπάθειάς των ὅπως κατορθώσουσι καὶ καταγάγουσι ἐπιτυχίας πρὶν ἢ ἐπέλθῃ ὁ χειμὼν, ὅστις ἤδη ἤρχισεν εἰς τὰ βόρεια μέτωπα καὶ σταματήσῃ ἀναγκαστικῶς τὰς ἐπιχειρήσεις.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΜΙΑΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ὁ ἄνθρωπος κρύβει καὶ ὀλίγη Νερωνικὴν ψυχὴν μέσα του καὶ, ποῖος ὀλίγον ποῖος πολὺ, ὅλοι εἰμεθα Νέρωνες ἀπέναντι μίας πυρκαϊᾶς, ποῦ καταστρέφει, ὅτι μετ' ἐπιμονὴν καὶ ἀδιάλειπτον ἐργασίαν δημιουργεῖ ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ καὶ ποῦ ἐνθουσιάζει καὶ μετὰ μετὰ τὴν φλόγα καὶ μετὰ τὴν σπινθηρὰς ποῦ σκορπᾷ πρὸς τὸν οὐρανόν. Αὐτὸ ἀπέδειξαν οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ τὴν προχθῆσιν πυρκαϊάν, ὅπου εἶχαν συρρεῦσαι ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς πρωτευούσης, σὺν γυναῖκι καὶ τέκνοις, διὰ τὰ θανάτων τὴν μανίαν τοῦ καταστρέφοντος πυρός, διὰ τὰ ἐντυφίσεων πρὸς τὴν μεγαλοπρεπείαν τοῦ θεάματος τῶν πυρῶν γλωσσῶν καὶ τοῦ τριζοβολήματος τῶν καιόμενων ἀντικειμένων. Καὶ ἀπεδείχθη ἀκόμη μίαν φοράν, ὅτι τίποτε δένειναι ἐνθουσιώδεστον, μεγαλοπρεπέστερον καὶ συγκινητικώτερον τοῦ θεάματος μίας πυρκαϊᾶς. Καὶ ὅταν τὰ πράγματα συμβαῖνουν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, δὲν ἔχομεν δίκαιον νὰ κατακρίνωμεν καὶ νὰ ἀναθεματίζωμεν τὸν δυστυχῆ ἐκείνον Νέρωνα, ὁ ὁποῖος φαίνεται ὅτι ἔκλειε πολὺ αἰσθημα μέσα εἰς τὴν ψυχὴν του.

Καὶ ἐπειδὴ ἔγινε λόγος διὰ τὴν προχθῆσιν πυρκαϊάν, ἄς εἰπωμεν καὶ μερικὰ πράγματα διὰ τὰ μέτρα ποῦ λαμβάνονται πρὸς καταστολὴν τῆς. Οὐδέποτε ἐλήφθη σοβαρὰ μέριμνα ἀπὸ τοὺς ἀρμοδίους διὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ μ' ὅλα τὰ νεώτερα μέσα καὶ τὰς αὐτοκινήτους ἀντιλῆψεις ποῦ ἐκομίσθησαν ἀπὸ τὴν Εὐρώπην. Πρέπει δὲ νὰ τονισθῇ, ὅτι τὸ νερὸ δὲν εἶνε τὸ μοναδικὸν καὶ ἀποτελεσματικὸν μέσον διὰ τὴν κατάσβεσιν μίας πυρκαϊᾶς. Δὲν εἶναι δὲ ἀρκετὸν τὸ νὰ ἀναπνέωμεθα ἐπὶ τὸν γεγονότος, ὅτι δὲν συμβαίνει συχνὰ πυρκαϊά. Ἐχομεν πικρὰν πείραν, ὅτι τὰς περισσότερας φορές, αἱ ὀλίγαι ἐκείναι ποῦ συμβαίνει, εὐρίσκουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ προξενήσουσι μεγάλας καταστροφάς. Ἄς μελετηθῶν τὰ συστήματα τῶν πυροσβεστικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἄς ἐφαρμοσθῶν καὶ ἐδῶ.

Ἄχ! αὐτὸς ὁ πλανόδιος Ἀθηναῖος πωλητῆς! Δὲν ἀφίνει καμμίαν εὐκαιρίαν νὰ τοῦ ξεφύγῃ καὶ ὅπου τὴν εὐρίσκει κατορθώνει νὰ ἐπωφεληθῇ. Δι' ὅτι δὴποτε γεγονός σχηματισθῇ μίαν συγκέντρωσις ὀλίγων ἀνθρώπων, ὁ ἀθάνατος αὐτὸς βιοπαλιότης θὰ κόμῃ τὴν ἐμφάνισίν του, προβάλλων πότε τὸ σακουλίκι τοῦ πασατέμπου, πότε τὸ πανεράκι τῶν κουλουριῶν, πότε τὸ καλάθι μετὰ τὰ κάστανα, τὰ φιστικία, τὰ ἀμύγδαλα. Προχθὲς τὸ βράδυ κατὰ τὴν ὥραν ποῦ εἶχαν ὑψωθῇ αἱ οὐρανομήκειες φλόγες τῆς πυρκαϊᾶς παρὰ τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου Ἀττικῆς καὶ τὰ πλήθη τῶν περιέργων καὶ τῶν διψώντων τὸ τραγικὸν θέαμα εἶχαν συρρεῦσαι νὰ τὸ ἀπολαύσουσι. μὲτ' ἡμῶν τὰ σκόλια τῶν περιέργων, ἤκούοντο καὶ αἱ φωναὶ ὅλων αὐτῶν τῶν βιοπαλαιστῶν νὰ διαλαλοῦν τὸ ἐμπόρεμά του.

Ποῖος θὰ τὸ πίστευε, ὅτι μὴ λέξις Ἑλληνικῆ, γεννηθεῖσα εἰς ἡμέρας θορυβώδους ἐκλογικοῦ σάλου, μὴ λέξις ἐνθυμίζουσα θελλώδεις συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς, παραχόδιες ἡμέρας συλλαλητηρίων, ἀρθογραφίαν τοῦ ἐπαρχιακοῦ τύπου, καὶ προσεκλογικὸς λόγους, θὰ ἐπιτολογηθεῖτο ἀπὸ τὴν Γαλλικὴν Ἀκαδημίαν; Καὶ οἷος, Ἡ λέξις φαυλοκρατία ἐχρημάσθη εἰς τοὺς Γάλλους διὰ τὰ χαρακτηρισμοῦν μίαν ἐποχὴν. Καὶ τὴν πύραν καὶ τῆς ἐφόρουσιν οἱ ἀθάνατοι τὸ Γαλλικὸν ἔθνος, μετὰ τὸ ὅσον θὰ φηγορεύσῃ εἰς τὸ Γαλλικὸν λεξικὸν τοῦ λοιποῦ. Φαυλοκρασί! Εἶναι ἡ νέα λέξις μετὰ τὴν ὁποίαν θὰ χαρακτηρίζουν καὶ οἱ Γάλλοι τὸν πύρην πύρην πύρην τοῦ ὁποῖου ἠγωνισθῇ ἐπὶ τόσας ἐτῆς ἡ Ἑλληνικὴ πολιτικὴ. Ἀθάνατε Ἑλληνικὴ Λαε!

Αὐτὸ τὸ κέντρον τοῦ τηλεφώνου κάλιν αὐτὰς τὰς ἡμέρας ξεχαρβαλώθηκε. Ἡ παρεμβολὴ τῆς λογοκρισίας τὸ ἔκαμεν ἀνω-κάτω καὶ αἱ δεσποινίδες τοῦ ρίχνου ἐπάνω εἰς τὴν αἰτίαν αὐτὴν ὅλας τὰς ἀρροπορίας καὶ τὰς ἀνωμαλίας. Χρειάζεται νὰ περιμένετε τρεῖς καὶ τέσσαρες ὀλόκληρες ὥρες, διὰ νὰ κατορθώσετε νὰ συνεννοηθῆτε μετὰ τὸ πρόσωπον ποῦ ἐπιθυμεῖτε καὶ ἂν τὸ κατορθώσετε, πάλιν πρέπει νὰ εἰσαθε εὐχαριστημῆνοι. Ἐπὶ τέλους εἶναι ἀδύνατον νὰ καταλάβου τὰ λεπτοφυῆ αὐτὰ πλάσματα, ποῦ διευθύνου τὰς κινήσεις τῶν διαφόρων φῖς ἐπάνω εἰς τὸ τηλεφωνικὸν ταμπλό, εἶναι ἀδύνατον νὰ καταλάβου, ὅτι κάθε ἄλλο εἶναι παρὰ παιχνίδι καὶ σκοταμὸς καιροῦ ἢ δουλειᾶ αὐτῆ. Ἄς τις προσκαλῇ τὸ κουδοῦνι τοῦ βλακὸς συνδρομητοῦ καὶ ἄς πέφτῃ ὁ ἀριθμὸς ὅσο θέλει ἐπ' αὐτὸν εἰς τὸν πίνακα. Αὐτὲς τὸ κουτσομπολέμα τους νὰ τελειώσουσι καὶ τῆς ἐρωτικῆς τῶν περιπέτειες νὰ ἀφηγηθῶν. Ἄν μείνῃ καὶ λίγος καιρὸς—πράγμα σπάνιον—τὸν διαθέτουσι διὰ τὴν δουλειάν. Ἄν δὲν μείνῃ, τόσο τὸ καλλίτερον γι' αὐτὲς καὶ τόσον τὸ χειρότερον διὰ τοὺς συνδρομητὰς.

Ἐνας ἄνεμος νεωτερισμοῦ ἤρχισεν νὰ ἀνέη ὑπὲρ τὴν πρωτευούσαν, μέσα εἰς τοὺς τόσους ἄλλους ἀνέμους ποῦ ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ πολεμικὴ κατάστασις ἐξαπολύει ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς τῶν δυστυχισμένων κατοικῶν τῆς. Ἰδρύνονται τέσσαρα νέα εὐρωπαϊκὰ κέντρα εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἀκούεται πλέον τὸ ἀπαισιον «κτάου» τοῦ ταβλιού καὶ ὅπου οἱ συμπολιταὶ δὲν θὰ ἐξαντλοῦν τὰ πολεμοχαρῆ αἰσθημὰ των εἰς τὴν πρέφαν καὶ εἰς τὸ μπεζίκι. Κάτι μεταξὺ ζυθοπολείου, ἐστατορίου, καφενεῖου καὶ ζαχαροπλαστείου, ὅπου ὁ κουρασμένος καὶ ζαλισμένος ἀπὸ τὴν δουλειάν Ἀθηναῖος θὰ εὐρίσκη εὐχαρίστους στιγμὰς ἀναπαύσεως, μέσα εἰς μίαν κομψὴν σάλαν μετὰ πλούτον φωτισμοῦ καὶ ἐπιπλώσεως, σεβριζόμενος ἀπὸ θελκτικὰς κοπέλλας μετὰ γυμνά μπράτσα, σφιχτοδεμένο σῶμα καὶ κόκκινα χεῖλη. Κάτι παρόμοιον μετὰ τὰ Ἀμερικανικὰ καὶ τὰ Ἀγγλικὰ μπάρ.

Καὶ ἄλλην μίαν φοράν ἐγένετο ἀπόπειρα ἐγκλιματισεως τοῦ εἰδους αὐτοῦ καταστημάτων, ἀλλ' ὁ Ἑλλη, ποῦ ἐννοεῖ νὰ τὰ ἐξευτελίῃ ὅλα, τὰ ἔκλεισε μετὰ τὴν ἀποχὴν του ἀπὸ αὐτὰ. Ἄς εὐχηθῶμεν ἡ δεύτερα ἀπόπειρα νὰ εἶναι πλέον εὐτυχῆς.

Ο ΡΕΤ.

ΔΕΙΛΙΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Σ' ΕΚΕΙΝΗ ΠΟΥ ΞΒΥΣΣΕ

Κάποιο ψιθύρισμα διακόπτει τὴ σιωπὴν — κάποιο παθητικὸ κρυφομίλημα τριγύρω μου λαλεῖ: Σὺ εἶσαι; σὸ τοῖρο κάποια σκιὰ φαντάζει. Ἄκουέ τὴ καρδιά μου νὰ κτυπᾷ δυνατὰ καὶ μετὰ βλέμμα φοβισμένο τὴ σκιὰ παρατηρᾷ.

Νὰ ἡ σκιά ἀναδεῦται καὶ στής πόρτας τὸ γυαλί τὸ δάκτυλο ἐλαφρὰ κτυπᾷ. Ἄνοιξε ἡ πόρτα διάπλατη, θεέ μου! Νόμισα πὼς εἶδα τὸ χαμόγελο σου, ἔμορφη νὰ ποῦ σὲ πιθμῶ, παρθενα τῶν ὄνειρων μου. Μίλησε, θέλω ν' ἀκούσω τὴ μελωδικὴ σου τὴ φωνή.

Σὺ εἶσαι ἡ σκιά τῆς; σὺ εἶσαι, ψυχὴ, ποῦ πέταξες;... σὺ, ποῦ τριγύρω μου ὅλα τὰ ξυπνάς; Ὅχι... Ὁ ἥλιος ἔξω λάμπει. Τὰ χελιδόνια ψάλλουσι καὶ ὁ ἄνεμος στὰ νέα φύλλα ἀναστενάζει.

Τὰ λούλουδα ἀνθίσανε μαζί καὶ ἡ ἀμύγδαλις. Πάλι ὅσοι ἀγαπᾶνε στοὺς κάμπους θε νὰ τρέξουν, νὰ στεφανώσουσι τὴ ψυχὴ ποῦ λαχταρᾷ γι' αὐτοὺς...

Ἡ φύσις ὅλη χαίρεται καὶ ὅλα μοσχοβολᾶνε. Ἡ ἀνοιξίς. Τὸ φῶς. Τριγύρω σὸ βουνὸ πράσινο ἀπ' τὴ χλόη, κάποιο κοπάδι ἀκούεται... ντίν, ντίν, πάλι βουίζει...

Ἡ σκιά πάλι ἀναδεῦται καὶ ἐνῶ ἀπὸ φῶς ὅλα πλημμυρίζουν, ἐγὼ, ὁ δύστηνος, στὴ νύχτα μου ἀπομένω.

Ψυχὴ, ποῦ με πότισες χαρὰ, ποῦ με τὰ χεῖλη σου νέα πνοὴ μοῦ φύσησες, ποῦ πήγες;

Κάτι με σφάζει καὶ ἡ καρδιά μου μετρᾷ τις ἀτέλειωτες μέρες τῆς μοναξιάς μου. Γιατί νὰ ξαναθῶσιν τὰ λούλουδα; γιατί παντοῦ ζῶη καὶ φῶς;

Θέλω τὸ κομητήριον... θέλω τὸ φύλλωμα τῶν κυπαρισσιῶν, ποῦ καθισμένος μετὰ τὸ δειλινὸ ὁ γκρίνης λυπηρὰ τραγουδεῖ... Σὺ ἐπέταξες μακρὰ, σὲ κόμοις ἀγνοήσεως, χαμένη μετὰ τὸ Ἄπειρο. Χαμένη; Ὅχι. Νά, σὲ βλέπω δὴ κοντὰ μου, νὰ ἡ Σκιά σου...

Πεθαμμένη, φίλη μου, ποῦ ἡ δυστυχία μου σὲ καλεῖ. Ἐξω, ὅλα τραγουδοῦν. Ἐγὼ, κλαίω καὶ στοὺς λυγμούς μου μιά φωνὴ ἔσοπα:

Διπλομοναξιά! Διπλομοναξιά!

Γ. Α. ΠΡΑΤΣΙΚΑΣ

* Σ Α Π Φ Ω *

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Μία μέρα γνωρίζοντας το βράδυ σπίτε του για φαί, έμεινε εκπληκτος, βλέποντας τη Φανή να παίζει χαρτιά μ' έναν άνθρωπο, τον οποίον δεν κατώρθωσε να αναγνωρίσει άμέσως. Μόλις όμως τον έπρόσεξε, δέν μπόρεσε να κρατήσει μια φωνή εκπλήξεως — ο θεός Σεζαίρ!

Ο θεός του, χωρίς να παρατήρησε τα χαρτιά, μόλις άκουσε τον άνεμό του, με την πιο φυσική απάθεια του άπληντησε.

— Βλέπεις, δέν στενοχωριούμαι καθόλου. Παίζω το μπλεζίκι μου με την άνεσιά μου.

Με την άνεσιά του!

Και ο Ζάν, που φρόντιζε να κρατήσει μυστική από όλον τον κόσμον αυτήν του την έννοια! Δέν του άρεσε καθόλου αυτή η οικειότητα του Σεζαίρ με την έρωμένη του. Προ πάντων όμως οι πόνοι που του πετούσε ο θεός του, τη στιγμή που η Φανή άπασχολείτο να έτοιμάσει το φαί τών έκαναν άνω κάτω.

— Τα συγχαρητήριά μου, μικρούλη μου... Τί θαυμάσια μάτια... Τί μπράτσα... Θαυμάσιο κομμάτι.

Και το χειρότερο είναι, ότι ο έξοχος αυτός θεός, όταν εκάθισαν στο τραπέζι, άρχισε να συζητά τα οικογενειακά τους.

Ο λόγος του ταξειδιού του ήταν μια έξοφλησις κάποιου δανείου, που είχε κάνει άλλοτε σ' ένα φίλο του, ο οποίος άπέθανε. Έννοείται, ότι αυτά τα λεπτά τα είχε πιά ξεγραφαί καιτοι ήταν δικτά χιλιάδες φράγκα και άν ο συμβολαιογράφος του δέν του έγραφε ένα γράμμα, εις το οποίον να του ανέφερε τον θάνατον του φίλου του και την εκ της διαθήκης του πληρωμήν του χρέους, ώρισμένως ο αγαθός Σεζαίρ δέν θα άπασχολείτο ποτέ γι' αυτές τις δικτά χιλιάδες φράγκα.

Έν τούτοις δέν άργησε να άποκαλύψη, ότι η πραγματική άφορηή του ταξειδιού του ήταν η ύγεια της μητέρας του Ζάν.

— Ναι, καϊμένο μου παιδί. Η ύγεια της μητέρας σου, είναι η αίτια του ταξειδιού μου... Είναι κάμποσος καιρός, που όλο και αδυνατεί και κάποτε κάποτε χάνει και το μνημονικό της. Δέν θυμάται τίποτα. Ξεχνάει ακόμη και τα όνόματα των παιδιών της. Αυτό κανείς ακόμη δέν το ξέρει εκτός της Ντυβόνης, ή οποία μ' έκανε να ταξειδεύσω και να έλθω στο Παρίσι για να ρωτήσω τον κ. Μπουσερίο για την κατάσταση της δυστυχισμένης μητέρας σου, την οποίαν ένοσήλευν άλλοτε.

— Στην οικογένειά σας, είχατε ποτέ κανένα τρελλό; Τόν έρώτησε η Φανή, με ένα ύφος που θα έπερνε ο σοβαρότερος γιατρός. Αυτό το ύφος ήταν του Γκουρνερί, ενός από τους ένδοξους έρωμένους που είχε άλλοτε.

— Ποτέ, κανένα, της άπληντησε ο Σεζαίρ, μ' ένα μειδίαμα. Αλλά ή τρέλλα ή δική μου ήτο πάντως ευχάριστη στις κυρίες και δέν έσκέφθηκαν ποτέ να με κλείσουν στο φρενοκομείο.

Ο Ζάν τους εκύτταζε και τους δυο έννευρισμένους. Ύστερα από τη μεγάλη λύπη, που του έφερε η δυσάρεστος είδησις, δέν μπορούσε να άκούη αυτή τη

γυναίκα να μιλά για την μητέρα του με την άσεβη άθυροστομία της και να κάνει κριτική για την άρρώστεια της, στρίβοντας ένα τσιγάρο! Και ο άλλος, αυτός ο φίλος, που σαλιαρίζοντας με την έρωμένη του, έλεγε όλα τα οικογενειακά μυστικά τους!

— Α! τον βλάκα... Κι' αυτή ή πρόοτυχη!...

Σιγά, σιγά ο θεός του έξιτόρησε όλη σχεδόν τη ζωή του. Γεμάτος χαρά, για τα λεπτά που θα έπερνε, είχε άποφασίσει να άγοράσει ένα μεγάλο κτήμα, αλλά δέν έπρεπε να το μάθη κανείς πριν γίνη.

— Ούτε ή Ντυβόνη, θείε μου; τον ήρώτησε η Φανή χαμογελώντας.

— Α! Δέν κάνω τίποτα χωρίς να το ξέρη ή Ντυβόνη. Άλλως τε, γιατί να μην το μάθη; Θα ήταν ευτυχής να ξαναφτιαζώ την περιουσίαν των Καστλέ, άφου έγω την κατέστρεψα.

Ο Ζάν έτρεμε δλόκληρος. Άραγε ο θεός του θα άρχιζε τώρα να έξομολογηθή τα δλέθρια σφάλματά του; Να διγγηθή όλην αυτήν την ιστορίαν, που παρ' όλίγον να καταστρέψη δλόκληρη την οικογένειά τους;

Ευτυχώς ο Σεζαίρ, από τη μεγάλη του άγάπη για τη γυναίκα του, άρχισε να μιλά γι' αυτήν. Αυτή του είχε χαρίσει την ευτυχία, και ήταν τόσον έμορφη... Α! τόσο ώραία φτιασμένη... Έβγαλε από το πορτοφόλι του μια φωτογραφία καρτ-ποστάλ και την έδειξε στη Φανή.

— Νά, κύτταζε, άνεσιά μου. Σ'ν που είσαι γυναίκα θα καταλάβης πόσον δξίζει.

Αυτή τη φωτογραφία δέν την άφινε ποτέ από πάνω του.

Η Φανή, από τις κονβέντες που έκανε ο Ζάν για τη Ντυβόνη, και από τις συμβουλές, που του έγραφε στα γράμματά της, τα γεμάτα μητρικών φίλτρον, και γραμμένα με τον άτολμον γραφικόν χαρακτήρα της, με τα μεγάλα και τρέμοντα ψηφία, την ένόμιζε μια γρηά χωριάτα από τους σνηθησιμένους τύπους της επαρχίας. Αλλά έμπρός σ' αυτό το έμορφο πορτραίτο έμεινε με άνοιχτό το στόμα.

Αυτό το ώραίο πρόσωπο, με τις λεπτές και ευγενικές γραμμές, με το άνάστημα το γεμάτο μεγαλείο και χάρι για μια επαρχιώτισσα 35 ετών ήταν κάτι που δέν μπορούσε να το φαντασθή.

— Πράγματι, είναι πολύ ώραία. Έπρόφερε σιγά ένφ έδάγκανε τα χείλια της από έκπληξι που έκρυβε τη ζήλεια της γυναίκας, που ένφ θαυμάζει την έμορφιά της, βλέπει μια άλλη έμορφη όσο δέν την έφανταζετο.

(Η συνέχεια εις το προσεχές)

Ι. ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΙΣ

ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ ΜΑΙΕΥΤΗΡ

Έπι 13 έτη έν Βερολίω εκκαίδευθής. Ύψηγητής έκι τριετίαν έν τφ Πανεπιστημίω Βερολίου. Συνεγγάτης του Γυναικολογικού Περιόδικου Βερολίου. Διευθυντής της Γυναικολογικής Κλινικής Πανεπιστημίου Βερολίου έκι πενταετίαν.

8-11 π.μ. — 3-6 μ.μ. ΑΘΗΝΑΙ, ΖΗΝΩΝΟΣ 6*

Το χρονικό της Μόδας.

Ολίγας ήμέρας προ της τελέσεως του μυστηρίου υπογράφεται το γαμήλιον συμβόλαιον, εις εις το συμβολαιογραφείον, εις εις το σπίτι της νέμψης. Εις την δευτέραν περίστασιν παρίσταται όλα τα ένδιαφερόμενα πρόσωπα και έπακολουθεί γεύμα. Προ της υπογραφής του συμβολαίου πρέπει να έχουν συζητηθή όλα τα περιουσιακά ζητήματα και να έχουν λυθή. Μία οιαδήποτε, έστω και ή παραμικρή άπόκρυψις των άλθρινών οικονομικών συνθηκών, υπό τας όποιās γίνεται ο γάμος, εμπορεί να έχη τρομερά έπακόλουθα, διότι κανείς δέν άνέχεται φυσικά να τον κοροδέουσι. Μέσα εις τας άλλας προτοιμασίας, που γίνονται εις το μεταξύ του γάμου και των άρραθώνων διάστημα κανονίζεται και το μαρκάρισμα των λευκών ένδυμάτων. Τώρα τελευταία έχει επικρατήσει ή συνήθεια να μαρκάριζονται τα άσπρόρουχα της συζύγου με το άρχικόν του όνόματος της και το άρχικόν του έπιθέτου του συζύγου και τα λευκά του σπιτιού, όπως τα τραπεζομάντυλα, ή πετσέτες κλπ. μαρκάριζονται με τ' άρχικά του όνόματος και του έπωνύμου του. Έν τούτοις μερικά σπία προτιμούν εις τα λευκά του σπιτιού να βάζουν μόνον τ' άρχικά του μικρού όνόματος της συζύγου και του συζύγου. Επίσης ύπάρχει ή συνήθεια εις πολλά μέρη να μαρκάριζονται και με τ' άρχικά μόνον των έπωνύμων των συζύγων. Καί έρχεται τώρα ή τελετή του γάμου. Κατά την τέλεσιν του μυστηρίου όλοι οι προσκεκλημένοι φέρουν έπίσημον ένδυμα, οι δε στρατιωτικοί την μεγάλην τους στολήν. Ο γαμβρός όρειλει έπίσης να φέρη έπίσημον ένδυμα με λευκήν γραβάταν. Τα λευκά γάντια είναι έπιβεβλημένα εις τον γαμβρόν, τον παράνυμφον και τον πατέρα της νέμψης. Οι άλλοι προσκεκλημένοι ήμπορούν να φορούν γάντια πέφλ. Η ανάγκη όμως είναι πάντοτε ανάγκη και μπορεί να παραστή κανείς εις τον γάμον και με ρεδιγχοταν. Άλλ' ως έλθωμεν τώρα εις το φύλον μας. Η τουαλέττα της νέμψης δέν θα μες άπασχολήση βέβαια. Είναι λευκή και κανονίζεται πάντοτε από την μόδαν. Αι κυρίες και αι δεσποινίδες πρέπει να φορούν άνοιχτά φορέματα και λευκά γάντια. Αι ήλικιωμέναι κυρίες ήμπορούν να μη φορέσουν άνοιχτά το κορσάκι.

Μετά την τελετήν άλλοι παραθέτουν άπλουν γεύμα εις τους συγγενείς και άλλοι συνηθίζουν να διοργανώνουν χορόν. Αν παρατεθή γεύμα, ή νέμψη λαμβάνει θέσιν μεταξύ του πατρός της και του πενθερού της, έγρουσα τον πρώτον άριστερά. Ο γαμβρός κάθεται άπέναντι μεταξύ της μητέρας του και της πεθεράς του. Πολλοί όμως καθίζουν τον γαμβρόν και την νέμψην παραπλεύρως με νέους και νέας δεξιά και άριστερά. Καί έν τοιαύτη περιπτώσει, οι γονείς κάθονται άπέναντι. Ο πατέρας της νέμψης έχει δεξιά του την μητέρα του γαμβρού και ο πατήρ του δεξιά του την μητέρα της νέμψης. Η νέμψη σεβρίζεται πρώτη εξ όλων των κυριών, όσον ήλικιωμέναι και άν είναι. Αι προπόσεις πρέπει να είναι άπλαϊ. Οι νεόνυμφοι ποτέ δέν άπαντούν άλλ' άντ' αυτών οι πατέρες των. Συνήθως την ύπερ των νεόνυμφων πρόποσιν φέρει ο πατέρας του γαμβρού. Ο γορός — όταν άποφασίζεται να γίνη — άνοίγεται από το ζεύγος των νεόνυμφων, ή από την νεόνυμφον χορεύουσαν με ένα των κεκλημένων, εις τον οποίον όφείλεται έξαιρετική τιμή. Έν τοιαύτη δε περιπτώσει, ο δεύτερος γορός άνχχει εις τον συζυγόν της.

Πώς τρώγονται τα φρούτα.

Η φράουλες, τα μούρα, τα φραγκοστάφυλα παρατίθενται με λεπτή ζάχαρη και τρώγονται με μικρό κουτάλακι. Τα κεράσια τρώγονται έν προς έν, κρατούμενα από του μίσχου, τον δέν πυρήνα πύετε ήσύχως έντός της χειρός, κειλει-

σμένης ως χωνίον. Όμοίως τρώγονται και τα δαμάσκηνα εκτός όταν είναι μεγάλα και τότε κόπτονται εις δύο και τρώγονται με μαχαίρι και πηρούνι. Τα σικά κόπτονται εις τέσσαρα με το μαχαίρι, χωρίς ν' άποχωρισθώσιν έντελώς τα τεμάχια. Άφαιρείται δε τότε ο πολτός του καρπού και τρώγεται με το πηρούνι. Άγλάδια και μήλα κόπτονται εις τέσσαρα με το μαχαίρι και το πηρούνι, έπειτα δε ένφ κρατείτε το τεμάχιον με το πηρούνι, δια της άριστερας χειρός, όλίγον άνωθεν του πινακίου, το καθαρίζετε με το μαχαίρι δια της δεξιής και τέλος κόπτετε το καθαρισθέν τεμάχιον επί του πινακίου. Τα ροδάκινα κόπτονται με το πηρούνι και το μαχαίρι εις δύο ή εις τέσσαρα, άναλόγως του μεγέθους. Άποσπάτε τον φλοιόν εκάστου τεμαχίου και το τρώγετε με το πηρούνι άφου το βουτήσητε εις την ζάχαριν. Τα βερούκοκα δέν καθαρίζονται, άλλα κόπτονται εις δύο με το πηρούνι και το μαχαίρι και τρώγονται με το πηρούνι. Τα καρύδια, τα φουντούκια και τα αμύγδαλα θραύονται δια του καρυθραύστου και τρώγονται δια της χειρός. Τα σταφύλια, τα οποία παρατίθενται εις άκεραίους βότρους συνοδεύονται και με έν άργυρόν ψαλίδιον δια να κόπη τις όσον θέλει, εκκοκίζονται δε αι ράγες και τρώγονται άνα μία δια των δακτύλων. Οι μη θέλοντες να καταπίνουν τους σπόρους και τους φλοιούς, τους άποπτύουν ήσύχως έντός της χειρός των, χωνοειδώς κειλεισμένης. Αι βανάναι λαμβάνονται με την άριστεράν χείρα δια της δεξιής με το μαχαίρι σχίζετε τον φλοιόν εις τέσσαρα μέρη κατά μήκος. Αποχωρίζετε δε τον έσω καρπόν, τρώγετε με το μαχαίρι και το πηρούνι. Πορτοκάλια και μανδάρνια καθαρίζονται με άργυρόν ή χαλύβδιον μαχαίριον. Ύπάρχουν έπίτηδες επί τούτω ιδιαίτερα μαχαίρια. Αι χωρισθείσαι φέται κρατούνται με τους δακτύλους ή δια πηρούνιου ή κοχλιαρίου με μακρόν ρύγχος. Ύπάρχουν δε και μαχαίρια με τρεις όδόντας και άργυρόν λεπίδα, με τα οποία καθαρίζουν τα πορτοκάλια, άφαιρούν τους σπόρους και τα τρώγουν. Το πεπόνι τρώγεται κοπτόμενον με μαχαίρι και με πηρούνι.

Ο καφές ως άπολυμαντικόν.

Λαμβάνετε καφέν καθορτισμένον και άλεσμένον, τον οποίον καίετε. Ο καπνός του ενεργεί δραστηκώτατα κατά των προϊόντων της σήψως, ζωικής ή φυτικής προελεύσεως. Δια του μέσου τούτου εξαφανίζεται τάχιιστα ή από των άποχωρητηρίων προερχόμενη κακοσμία. Επίσης άπολυμάνονται, ασφαλέςτερον παντός άλλου μέσου, οι θαλαμοι των άσθενών. Η άντισηπτική του χρήσις γίνεται εις τα κυνήγια, όταν ταύτα πρόκειται να μεταφερθώσι μακράν και πρόκειται να ύποστώσι ταξείδιον ήμερών. Έν τη περιπτώσει ταύτη έπιπάσσετε δια κόνεως καφέ το κυνήγιον, κατορθώνοντες ούτω να το διατηρήτε επί πολλάς ήμέρας.

ΠΡΟΤΟΥ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

Προτού της γάμψης: «Σ' αγαπώ» Μα τώρα που της ιδιογραφα, μούκανε κόττε—με κντισθος— δε θέλει να με βλέψη, και όταν τη ρωτώ γιατί, μού μιλάγε και μού γελούσε. μού λέει, πως δέν πρέπει!

ΜΕΓΑ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΜΙΧΑΗΛΗΣ - ΒΟΛΙΚΑΣ ΚΑΙ ΣΙΑ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

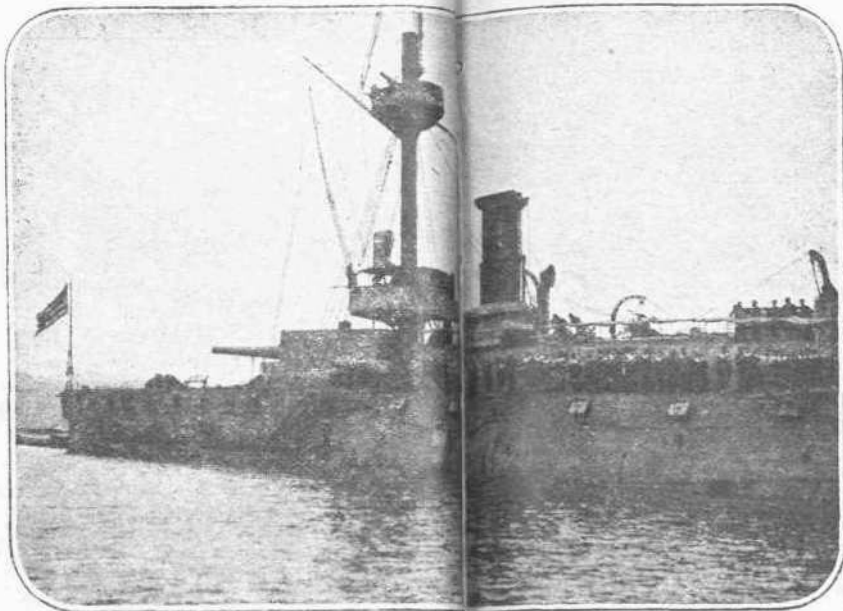
*

ΑΠΟ ΟΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΓΥΡΩ ΜΑΣ *

*

Η ΜΗΤΗΡ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ.—'Ασκνος και δούρατος ή Βασίλισσα, μέσα εις τόν ισάλλον και την τρικυμίαν, ποδιδέχνει την πατρίδα μας, εβρίσκει ιδίως διά την συνέχισιν της αγαθοεργού της ενεργείας. Προχθές ακόμη, κατέβηκε εις τόν Πειραιά, διά να επίθεσθαι τό Ζάννειον νοσοκομειον. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν συνέπηξε νέον πατριωτικὸν σύνδεσμον τῶν Ἑλληνίδων, με σκοπὸν ἀγαθοεργόν. Καὶ διαρκῶς μεριμνᾷ καὶ φροντίζει διὰ τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀνάπτυξιν ὄλων τῶν σωματείων, τῶν ὁποίων εἶναι ἡ ἰδρύτρια καὶ ὁ κινήτριος μοχλός.

ΠΟΥ ΝΑ ΤΟ ΕΦΑΝΤΑΖΕΤΟ.— Παρ' ἄλιν τὴν τραγίαν, τὴν ὁποίαν ἐνέχει τὸ πρᾶγμα, δὲν μπορεῖ ὅμως νὰ μὴ γελᾷται κανεὶς. Ποῦ νὰ τὸ ἐφρανότατο ὁ μακρὸς ὁ Τρικοῦπης, διὰ τὸ θαυμαστὸν "Υδρα", χωρὶς λέβητας, ρυμουλκούμενον ἀπὸ συμμαχικὰ πλοῖα, θὰ προέβαιεν εἰς ἕνα τόσοσιν «γενναῖον» κίνημα. Τώρα ἀναπαύεται μέσα εἰς τιμητικὴν φρουρῶμα, πολεμικῶν, κατὰλληλον διὰ μουσεῖον.

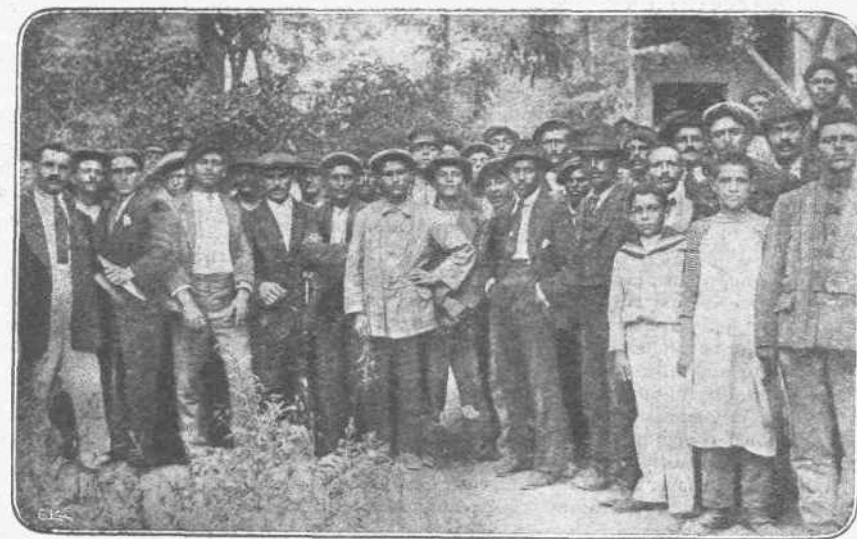
ΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΑΙ ΤΩΝ ΖΕΠΠΕΛΙΝ.—'Ανυπολόγιστοι εἶναι αἱ ζημίαι, αἱ προξενηθεῖσαι εἰς τὴν Ρουμανικὴν κρατερούσαν ἀπὸ τὴν ἐπίθεσιν ἐναντίον τῆς γερμανικῶν Ζεππελιν. Ὅλοκληροὶ συνοικιαὶ μετεβλήθησαν εἰς ἀγνίστῳτα ἐρείπια, ὅπως τὰ παραστανόμενα ἀπὸ τῆς ἀνωτέρω εἰκόνας, καὶ ὁλόκληροι οἰκογένεαι, συνηθισμέναι εἰς τὴν εὐμάρειαν, γυρίζουν εἰς τοὺς δρόμους μετὰ τὸ ρόδα, μετὰ τὰ ὁποῖα εὐρέθησαν τὴν τραγικὴν στιγμήν.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΠΕΙΡΑΝ.—Εἶναι γνωστὴ ἡ ἀπόπειρα τῶν Βενιζελικῶν ἐναντίον τῆς Γαλλικῆς πρεσβείας, μετὰ τὸν εἰδεχθῆ σκοπὸν νὰ προκαλέσουν ἐπέμβασιν τῶν ξένων, ἀδιαφοροῦντες ἀν συσσωρευθῶσιν κινδύνους ἐναντίον τῆς πατρίδος. Μετὰ τὴν ἀπόπειραν ταύτην ἀπεβίβασθη ἀμέσως ἄγημα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ πολεμικοῦ «Μαρουτῆ» τὸ ὁποῖον ἐξακολουθεῖ φρουροῦν τὸ πρεσβευτικὸν μέγαρον.

Η ΑΜΑΖΩΝ.—'Ολίγον πρὸ τῆς ἐκείνου πολέμου τῆς Ρουμανίας εἰς μίαν δημοσίαν ἐορτήν, ἡ β. Μαρία, ἡ ὁποία σὺν τοῖς ἄλλοις εἶναι καὶ δευτέρα βασίλισσα κατὰ τὴν ἑθιμολογικὴν ἀξίαν, μεγαλοπρεπῶς εἰς τὸ θέαμα τῆς, τελεία ἀμαζῶν ἐπὶ τοῦ θυμωμένου τῆς.

ΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ.—'Ἰδοὺ ἀπὸ τί ἀπαρτίζονται τὰ στρατεύματα τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, τὰ στρατολογούμενα ἀπὸ τὸν ἀκόσμητον Λαοθάτην καὶ ἀποστελλόμενα εἰς ἐπίθεσιν τῶν στρατευμάτων τοῦ στρατηγοῦ Σαράν. Παιδάκια, μαθητῶν Γυμνασίου, ποῦ θὰ τραποῦν εἰς ἀτακτὸν φυγὴν εἰς τὸ πρῶτον ἀκούσμα τοῦ τηλεβόλου, χωρὶς νὰ ἔχουν ἰδεᾶν τοῦ πολέμου, ἐλκυσθέντα ἀπὸ τὴν λάμπιν τοῦ ἀφθόνατος σκορπιζομένου χρυσοῦ.

ΔΗΜΟΥ ΒΡΑΤΣΑΝΟΥ

Ο ΑΝΗΦΟΡΟΣ ΤΟΥ ΓΟΛΓΟΘΑ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Τό μεσημέρι πάλιν και τό απόγευμα τήν επερίμενε, πότε απ' έξω από τήν καμπίνα και άλλοτε εις τό περιστύλιον διά τά τήν συνοδεία, προτείνον εις αὐτήν μιά πάστα ἢ ἓνα «ἀπεργιφ», ἀλλ' ἀποκρούμενος πάντοτε.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἀπό τήν πρώτην ἡμέραν, ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι τῆς Τραπεζῆς εἶχαν ἀντιληφθῆ τήν ἀποχώρησιν τοῦ Γάμψου και τήν πρόσληψιν τῆς Μίτσα.

Ἄνθρωπινῶν κρείας μορῆς ἔλεγε ὁ ἓνας εις τόν ἄλλον. Καί ἀπό τήν ἴδιαν ἡμέραν ἤρχισε δι' αὐτήν ἓνα βασανιστήριον ἀληθινόν.

Χρυσή μου μαμζελ, δώσατέ μου τās Προεξοφλήσεις τῆς ἔλεγε τό ἓνα γραφεῖον.

Πάρτε με ἀργότερα ἔργάζεται με ἄλλο γραφεῖον ἀπαντοῦσε ἐκεῖνη.

Ἄχ νά σās πάρω, μά πῶς; Ἡ Μίτσα ἐκλείνε τήν γραμμήν.

Ἄλλοτε πάλιν ἀπό τῆς ἔξωτερικῆς γραμμῆς τήν ἐπέριεζαν.

Μά γιατί δέν ἀπαντᾷ τό γραφεῖον σας; τήν ἐρωτοῦσαν.

Τί νά σās κάμω, κύριε; Δέν εἶχα γραμμήν ἄλλην ἀπαντοῦσε.

Ἐχετε τρεῖς γραμμῆς. Πῶς δέν ἔχετε γραμμήν; Μά εἰργάζοντο. Ἐλάτε ἐδῶ νά ἴδῃτε ἀνταρστήρει.

Νά ἔλθω, ἀλήθεια; Τό λέτε με τήν καρδιά σας; Ἐκλείνε πάλιν τήν γραμμήν και τόν ἄφινε μάρμαρο.

Δέν ἔλειπαν, ἐννοεῖται, και οἱ χυδαῖοι. Ἐνας τμηματάρχης Ὑπουργεῖου, ὁ ὁποῖος εἶχε ξετρελλαθῆ με τήν φωνή τῆς, τῆς ἐζητοῦσε τόν προϊστάμενον τῆς Ἀλληλογραφίας τῆς Τραπεζῆς κ. Κοντόν, ἐπιμόνος.

Μά δέν ἤλθε ἀκόμη, κύριέ μου τού εἶπε.

Δώσατέ μου σās εἶπα τόν κ. Κοντόν ἔναλῆγει ἐκεῖνος.

Μά χριστιανέ μου, στό χερί τόν ἔχω τόν Κοντόν νά σās τόν δῶσω; Παρτήρησε ἡ Μίτσα.

Εἰς ἀπάντησιν ὁ χυδαῖος ὑπάλληλος τῆς ἔκαμε ἓνα καλαμπούρι σόκι, τό ὁποῖον ὑπόπτευσεν ἐκεῖνη και ἐκλείσε τήν γραμμήν.

Ἄλλοι πάλιν ἤρχισαν νά φλερτάρουν, νά ζητοῦν νά γνωρισθοῦν κ' ἀπό κοντά, νά «πᾶνε καμιά βόλτα» και οὕτω καθῆξής.

Ἐνα πρωί τῆς ἔπεσε ὁ ἀριθμός τῆς Διεκπεραιώσεως.

Ἐλά! Ἐμπρός εἶπε.

Καλήμερα μικρούλα μου εἶπε μιά φωνή γυναικεία.

Καλήμερα σας. Τί ἀγαπᾶτε; ἠρώτησε.

Καλοπερνάτε βλέπω. Ὀμομομίλ. Συντροφιά....

Δέν σās ἔνοσθ' εἶπε ἡ Μίτσα.

Εἶσαι μόνη;

Ναί.

Ἐρχομαι. Ἐχω νά σοῦ πῶ πολλά.

Μετ' ὀλίγον ἤνοιξεν ἑλαφρά-ἑλαφρά ἡ πόρτα τῆς καμπίνας και ἐχώθη μεσά μιά πεταχτούλα, με κάτι μάτια φωτιές.

Ἦγον ἡ Κάκια ἡ δακτυλογράφος, πού ἐφευγε τό μεσημέρι με τήν βροχὴν και τῆς ἐπῆρε τόν ἀέρα ὁ Ντιντῆς.

Ἡ Μίτσα, με τό ἀκουστικόν εις τό αὐτί, χωρίς ν' ἀφήσῃ τήν δουλειά τῆς, ἐστράφη ὀλίγον και μόλις τήν εἶδε συνοφρυώθη. Ἐκείνη ἐτρεξε κοντά τῆς, τήν ἀγκάλιασε και τήν ἐφίλησε.

Σερίκα μου, ἀγάτη μου τῆς εἶπε. Δέν ξέρεις πῶς σ' ἀγαπῶ. Δέν μπορῶ νά σοῦ παραστήσω. Ἐσαι, πῶς νά στό πῶ.

Ἀπ' τήν πρώτη στιγμή πού σε εἶδα... Ὀυμᾶσαι; Τήν ἡμέρα πού ἐφεύγατε με τόν κύριο Ντιντῆ... Πού ἀκούσα τῆ φωνή σου... μά συμπαθητικῆ φωνούλα...

Ἦτον χεῖμαρρος ἀκάθεκτος εις ταντρώσεες και διαχύσεις. Ἄλλ' ἡ Μίτσα δέν ἐπαίρει ἀπό τέτοια. Ἐπρόσεχε περισσότερον εις τήν δουλειά τῆς, παρά εις τὰ κομψοκίματα αὐτά, ἀπαντῶσα με ἓνα χαμόγελο ἢ με μιά κίνησι τῆς κεφαλῆς.

Ἀλήθεια. Ἄκουσε τῆς εἶπεν ἔξαφνα ἡ δακτυλογράφος. Ἀπάνω ἡ ἄλλες θά σε φάνε ἀπό τῆ ζήλεια τους. Πᾶνε νά σκάσουν.

Γιατί; ἠρώτησεν ἡ Μίτσα, στραφεῖσα ἀποτόμως και καρφύουσα τὰ μεγάλα γαλιανά μάτια τῆς ἐπάνω τῆς. Ποιές ἄλλες;

Τὰ κορίτσια τῆς Διεκπεραιώσεως εἶπεν ἐκεῖνη.

Και τί τοῦς ἔκαμα ἐγώ; ἠρώτησε με ζοηρᾶν ἐκπλήξιν; Εἰς ἀπάντησιν ἡ Κάκια ἔχαμογέλασεν ὑπουλα και ἔπιασε τήν μανύη ποδιά τῆς.

Ἐλα ντιέ τῆς εἶπε. Ἐχει βουξίει ἡ Τράπεζα.

Δέν σās ἔνοσθ' εἶπεν ἡ Μίτσα.

Αἶ, καλά. Κι ἐγώ θά φρέναζα νά μούπαιρνες τό ἀγόρι μου εἶπεν ἡ Κάκια. Μά ἐγώ δέν τόν θέλω σὺτόν τόν γυναικωτόν. Ξέρεις τί ρίζιμο μούγε κάνει ἐμένα; Μά... ρορορ. Δέν σφάξανε. Αὐτός εἶναι...

Καλέ ποῖός; ἠρώτησε περιέργως ἡ Μίτσα.

Ὁ Κύριος Ντιντῆς; ὁ Γενικός Ἐπιθεωρητής τῆς Τραπεζῆς μας τῆς εἶπεν ἀποτόμως, μιμουμένη τήν φωνήν του.

Ἄ δὲ. Σās παρακαλῶ. Ὅλα κ' ὅλα. Εἶναι ἓνας...

Ἄλλ' ἀδὲν ἐπρόφθασε νά τελειώσῃ. Τήν διέκοψεν ἡ Κάκια.

Ἐνας γνέ- γνέ λάγζ, γνέ γκαλάν, με ὠτό και πγογεύματα εις τό «Ἀκτεόν»...

Φιλάτη μου, δέν ὑπάρχει τίποτε μεταξύ τοῦ κυρίου Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ και ἐμοῦ εἶπεν ἡ Μίτσα. Ἀπολύτως τίποτε.

Καλέ ἄντες τῆς εἶπε ἡ Κάκια. Ἐμεῖς τὰ ξέρουμε ἀπ' ὄσω κ' ἀνακατωτά. Και γιά στη Ραφίνα ἐμάθαμε πῶς πῆγατε και στό Τατόι και στό Μαρκόπουλο...

Χριστέ μου! ἔκαμε ἡ Μίτσα, ἀνοιγοῦσα κατάπληκτη τὰ μάτια τῆς. Ποιός τὰ εἶπε αὐτά τὰ πράγματα;

Καλά. Ὁ κόσμος τῶχει τούμπανο κ' εἶναι...

Ἄλλ' τήν στιγμήν ἐκεῖνην παρατεταμένη κληῖσι ἠνάγκασε τήν Μίτσαν νά προσέξῃ εις τό ταμπλό.

Μάλιστα, Κύριε Γεν. Διευθυντά, ἀλλά δέν ἤκουσα. Τώρα ἔπεσε ὁ ἀριθμός σας εἶπεν ἡ Μίτσα. Συγγνώμην... Κέντρον. Ναί. Ἐλα, κοπέλλα μου, δώσε μου, σέ παρακαλῶ, δεκατρία—εἰκοσιᾶνα... Μεροῖ. Ἐχετε, Κύριε Γενικέ Διευθυντά.

Και ἐξηκολούθησε τήν ἐργασίαν τῆς, ἀλλά πολύ θορυβημένη. Μέσα εις τό μυαλό τῆς ἔγινε κάποια δίνη. Αἱ ἀγνωστοί εις αὐτήν λέξεις «Τατόι», «Ραφίνα», πού δέν ἤξευρε τί ἦσαν, ἐπανελαμβάνοντο ἀδιαλείπτως.

Ἐν τῷ μεταξύ ἡ Κάκια, βλέπουσα ὅτι ἦτον ἀπρηχολημένη, τῆς εἶπε ἓνα «ὠρβουάρ», εις τό ὁποῖον ἐκεῖνη δέν ἀπήτησε κᾶν, και ἐγλύστρησεν ἔξω.

Ἄλλ' ἡ Μίτσα εἶχε πειραχθῆ και, ὅταν τό μεσημέρι ἐσηκώθηκε ζαλισμένη ἀπό τήν ἐνευριστικῆ δουλειά τῆς διά νά φύγῃ, ἐστάθηκεν ὀλίγον ὀρθία ἐμπρός εις τό ταμπλό, με τό ἓνα χερί ἐπὶ τῆν καρδέλα τῆς και με τό ἄλλο εις τὰ μαλλιά τῆς, δια νά συγκεντρώσῃ τās σκέψεις τῆς.

Ἐμεῖς ἀρκετὰ λεπτά εἶσι και ἐνῶ ἐσκέπτετο τὰ πρωινά, με τὰ δάκτυλά τῆς, ἀσυνείδητα, ἐμετροῦσε τῆς ψεύτικας πέτρες, πού εἶχε τό κτενάκι τῆς.

Σάν κάποιος σπυκνός πέπλος νά ἀνοίγε ἐμπρός εις τὰ μάτια τῆς και μέσα ἀπό τῆς ῥαγίμες του ἀρχίζε νά βλέπῃ ἓναν διαφορετικόν κόσμον, ἓναν κακόν κόσμον, πού δέν τόν εἶχε γνωρίσει ἔως τώρα, ἓναν κόσμον ραδιοῦργον, κακόγλωσσον. Χωρίς κανένα νά εἶχε πειράξει, νά τώρα τῆς ἐβγαζαν τόσα πράγματα, πού οὔτε κᾶν τὰ εἶχε φαντασθῆ.

Ἐσκέφθη λοιπὸν τότε, ὅτι ἐπρεπε νά ἀλλάξῃ τακτικῆν. Καλύτερα θά ἦτον νά ἀρχίσῃ νά καλλιερῆ με ὀλους φιλικῆς σχέσεις μέσα εις τήν Τράπεζαν. Ἐτοῖ δέν θά παρεξηγητο.

Καί, ἀφοῦ ἐπῆρε τήν ἀπόφασιν αὐτήν, ἐβαλε τό καπέλλο τῆς και ἐβγήκε ἔξω. Μερικοὶ καθυστερησαντες ὑπάλληλοι ἐφευγαν. Ἡ Μίτσα ἐνόμισεν, ὅτι ἐπρεπε νά ἀρχίσῃ τήν ἀποφασισθεῖσαν νέαν στάσιν. Τούς ἐχαίρειτῆσε λοιπὸν με μίαν κλίσιν τῆς κεφαλῆς, ἐνῶ ἐκείνοι ἀπεκαλύπτοντο.

Πῶς πάει, λοιπὸν, Μαμζελ, ἡ ὑπηρεσία; ἠρώτησεν ἓνας.

(Ἡ συνέχεια εις τό προσεχές).

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΕΙΟΝ

Κ. ΔΑΜΙΑΝΟΥ

ΙΑΤΡΟΥ ΤΟΥ ΕΘΝ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ, ΔΙΠΛΩΜ. ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΕΙΔΙΚΟΥ ΤΩΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΔΟΝΤΩΝ

9-12 και 3-5 καθ' ἑκάστην πλὴν τῆς Κυριακῆς και Πέμπτῆς μ.μ.

ΑΘΗΝΑΙ, ΟΔΟΣ ΚΡΕΙΣΩΤΟΥ 6*

* Ο,ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΑΚΟΥΕΤΑΙ *

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἡ προκαταρκτικῆ κίνησις τῆς χειμερινῆς περιόδου ἔχει ἀρχίσῃ ἤδη με τὰ πρώτα ψιγαλίσματα και με τὰ πρώτα φυσήματα τοῦ βορᾶ. Αἱ φαληρικαὶ ἀκταὶ ἠρημώθησαν και ἡ ζωὴ πού ἐβασίλευεν εις τās αὐτὰς ἔπαυσε.

Αἱ μακρὰ συνοδεῖαι τῶν κάρρων πού μεταφέρουν τās ἀποσκευὰς τῶν παραθεριζόντων ἐσημείωσαν τήν ἐμφάνισιν των εις τοῦς Ἀθηναίους δρόμους ἐπιστρέφουσαι ἀπό τās ἐξοχὰς.

Ἡ ζωὴ τῶν σαλονίων ἀρχίζει και τὰ προγράμματα τῶν ἐσπερίδων τῶν χειμερινῶν συγκεντρώσεων και τῶν ζούρ-φιξ καταστρώνονται με σπουδὴν ἀπὸ τās οἰκοδεσποῖνας.

Ἡ βασιλεία τῆς τεισποσίας τοῦ μπακαρᾶ και τοῦ πόκερ ἤρχισεν ἤδη.

Ἄπο ὅλα δὲ τὰ μέχρι τοῦδε διδόμενα ἢ ἐφετεινῆ κοσμικῆ κίνησις προμηνύεται ζωηροτάτη.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἡ θεατρικῆ κίνησις τῶν ἡμερῶν αὐτῶν περιορίζεται εις τās τιμητικὰς τῶν διαφόρων πρωταγωνιστριῶν, πρωταγωνιστῶν και μῆ, με ἐπαναλήψεις ἐργων, τὰ ὁποῖα ἐσημείωσαν ἐπιτυχίαν.

Ἐν τῷ μεταξύ λαυβάνουν χώραν μυστικοσυμβούλια και παζαρέματα διά τῶν καταρτισμῶν τῶν χειμερινῶν θιάσων, οἱ ὁποῖοι θά περιοδούουν εις τās ἐπαρχίας.

ΓΥΡΟ' ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

Αἱ ΡΩΣΙΚΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΦΩΣ

Αἱ Ρωσικαὶ ἐφημερίδες ἀρχίζουν και αὐτὰ νά αἰσθάνονται τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐλλείψεως τοῦ χάρτου. Ἐν τούτοις με μεγάλην δεξιότητα ἐφεύρον και ἐφαρμαζοῦν ἓν ριζικὸν μέτρον. Ὁ γάρτῆς σπανίζει και εἶνε ἀκριβὸς. Καί αἱ Ρωσικαὶ ἐφημερίδες, αἱ ὁποῖαι πάντοτε ἔσχον ἓν σχῆμα ἐλαστικόν, περιώρισαν τās διαστάσεις τῶν φύλλων των και τῆξῃσαν τήν τιμὴν των. Μερικαὶ λαϊκαὶ μικραὶ ἐφημερίδες, αἱ ὁποῖαι ἐπωλοῦντο πρὶν ἓν καπίκιον, πωλοῦνται ἤδη τρία καπίκια. Αἱ ἀπογευματιναὶ ἐκδόσεις αἱ ὁποῖαι ἐπωλοῦντο δύο κοπέκια, πωλοῦνται ἤδη πέντε και αἱ πρωῖναι ἐφημερίδες ἀπὸ πέντε, πωλοῦνται ἐπτά καπίκια, μερικαὶ δὲ οὐκῶν και εἰς τινὰς ἡμέρας ἐννεῖα καπίκια. Ἡ τιμὴ των δηλ. ἐδιπλασιάθη. Τί λέγουν οἱ δικοὶ μας;

Διὰ νά ἐπιτευχθῆ ὁικονομία αἰσθητῆ εις τήν κατανάλωσιν τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτός συνεζητήθη εις τό Δημαρχεῖον ἡ κατάργησις ὀλων τῶν νυκτερινῶν θεαμάτων τῆς Πετροπόλεως (ἄλλο ριζικὸν φάρμακον). Ἀλλὰ κατόπιν ἐθεωρήθη, ὅτι τό μέτρον ἦτο ἀκατάλληλον, δεδομένου ὅτι δέν ἐπρεπε νά στερηθῆ ὁ λαὸς μιᾶς διασκεδάσεως μετὰ τοῦς κόπους τῆς ἡμέρας. Καί οὕτω δέκα χιλιάδες πρόσωπα διετήρησαν τās θέσεις των.

ΕΙΡΗΝΗ! ΕΙΡΗΝΗ!

Ὁ κόσμος ἔχει βαρεθῆ πιά τό πρωτοφανές μακαλειὸ πού διεξάγεται εις τὰ τρία τέταρτα τῆς γῆνιης σφαιρας ἐπὶ 3 ἔτη τώρα. Αὐτὸ ἀποδεικνύει τό ἐξῆς γεγονός πού ἔλαβε χώραν εις τήν κομωπόλιν Aberdeen τῆς Σκωτίας, ὅπως γράφει ἡ ἐφημερίς τῆς πόλεως αὐτῆς «Forward». Μίαν ἑσπεραν τού παρελθόντος μηνός κατέβαινε εις τήν πόλιν ἓνας νέος, προερχόμενος ἀπὸ τό Λονδῖνον, ὁ ὁποῖος διέδωσε παραδόξως, ὅτι ἡ εἰρήνη ὑπεγράφη και τό παγκόσμιον μακαλειὸ ἔπαυσε πλέον. Ἡ διᾶδοσις ἐξεχύθη παντοῦ ταχύπτε-

ρος και οἱ κάτοικοι τῆς εἰρηνικῆς Ἀγγλικῆς κομωπόλεως κατελήφθησαν ἀπὸ τρελλῶν ἐνθουσιασμών. Τάχιστα ἐσηματίσθη μία ὀγκώδης διαδήλωσις, ἡ ὁποῖα περιτρέγουσα με σημαίας τās ὁδοὺς τῆς κομωπόλεως ἐζητωκραυγάζε και τραγουδοῦσε. Μάτην ἡ Ἀστυνομία και αἱ ἀρχαὶ ἐπενέβησαν και ἐδίδον τήν διαβεβαίωσιν, ὅτι δυστυχῶς ἡ εἰρήνη δέν ὑπεγράφη. Ὁ βαρυνθεὶς πλέον ἀπὸ τὸν πόλεμον κόσμος δέν ἤθελε νά πιστεύσῃ. Παραρτήματα ἐκυκλοφόρησαν διὰ νά τὸν καθησυχάσουν, ἀλλὰ και αὐτὰ εις μάτην. Καί μόνον κατὰ τās πρωῖναις ὥρας οἱ δυστυχεῖς Σκωτίζεοι, ἀπεγώρουν ἀπογοητευμένοι πεισθέντες περὶ τοῦ ψευδοῦς τῆς διαδόσεως.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ.—Ὁμάς προσκόπων ἀπὸ τό προσκοπικόν σῶμα Βόλου. (Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ κ. Δημ. Κοκιάδη, προσκόπου).

Κατὰ τās ἐφημερίδας τῆς Σόφιας, μεγάλην συχνίτησιν προκαλεῖ καθ' ὅλην τήν Βουλγαρίαν πατριωτικῆ κινηματογραφικῆ ταινία, ἡ ὁποῖα καθηρέσθη ὑπὸ Βιενναίου δραματογράφου ἐπὶ τῆ βάσει ἐνός ἐπιστάτου πολέμου. Τὸ κινηματογραφικόν δρᾶμα παίζεται ὀλόκληρον ἀπὸ Βουλγάρους ἠθοποιούς, οἱ ὁποῖοι μετέβησαν ἐπίτηδες εις ὅλα τὰ μέρη τῆς Σερβίας και τῆς Μακεδονίας, εις τὰ ὁποῖα ἀναφέρεται τό δρᾶμα. Πρῶτα-πρῶτα και ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἠθοποιῶν ἐμφανίζεται με μίαν πόξαν κατακτητοῦ Ναπολεόντειον, ὁ Βούλγαρος Τσαρῖσκος μετὰ τῆς Ἑλεονώρας. Κατὰ τήν κινηματογράφην ἐχρησιμοποίηθησαν τμήματα Βουλγαρικῶν πεζικοῦ, ἱππικοῦ και πυροβολικοῦ ἀκόμη, κατόπιν σκετικῆς διαταγῆς τοῦ Βουλγάρου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. Διὰ νά εἶναι μάλιστα ἡ ταινία πειστικωτέρα ἀπεικόνισις τῆς Βουλγαρικῆς γενναϊότητος, διεπράγη και τό ἐξῆς: Εἰς μερικὸς ἀπὸ τοῦς Σέρβους αἰχμαλώτους ἐδόθησαν ἐπίτηδες ὅπλα, με τήν διαταγὴν νά παρχοῖδωνται ἀμέσως εις τήν πρώτην ἐμφάνισιν τῶν στρατιωτῶν Βουλγάρων. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀπθανάτισθη ἡ Βουλγαρικῆ ὀρμη και ἡ Σερβικῆ ἀδυναμία!

Η ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΜΑΣ

Χάρης εις ποικίλους λογιστικὸς συνδυασμούς, οὗς ἐπέτυχεν ἡ «Εἰκονογραφημένη», ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου ὑπεβίβασε τήν συνδρομὴν τοῦ ἐβδομαδιαίου φύλλου ἀπὸ 8 ὀρ. ἐτησίως εις 6 διὰ τό ἐσωτερικόν και ἀπὸ 10 ὀρ. εις 8 διὰ τό ἐξωτερικόν. Αἱ ἐξάμνηροι τό ἡμισυ. Τρίμηνηοι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ γίνονται δεκταί.

ΑΡΤΕΜΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΔΙΔΑΚΤΟΥΧΟΣ ΜΑΙΑ ΟΔΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 77

Πιολεῖται οἰκοπέδον μεγάλης ἐκτάσεως εἰς ὀλόκληρον εἶν κατὰ τμήματα, κείμενον ἐν Π. Φαλήρω. Πληροφορία παρὰ τὸν δικηγόφον κ. Θ. Φαρμακοπούλου, Πανεπιστημίου 55, ὠρῆ 8-10 π.μ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΑΡΓΚΩ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

— "Όχι, άλλ' ο διδάσκαλός μου είξευρε και μου συνέστησεν, όταν φθάσω εις την αυλήν να μιλώ περί αρετής. Αυτό, μου είπε, κάνει καλήν έντύπωσιν. Γι' αυτό σ'ας είδοποιώ πώς στο κεφάλαιον αυτό είμαι άρχετὰ καλά θωρακιωμένος. Δέν μου λέτε όμως, πεινάτε;

— "Όχι.
— Καί όμως μου φαίνεται πώς ρίξατε έρωτικά βλέμματα στο σουβλιωμένο πουλί, που παριστούσεν ή έπιγραφή του ξενοδοχείου του «Ωραίου Αστέρος». Έγώ, σ'αβ βεβαιώ, πώς πεθαίνω από την πείνα.

— Καί λοιπόν, κ. Κοκκονάς, να ώραία εύκαιρία να χρησιμοποιήσετε τα έπιχειρήματά σας περί αρετής και ν' αποδείξετε τον θαυμασμόν σας για τον Πλούταρχον, διότι ο μέγας εκείνος συγγραφεύς λέγει κάπου: «Πρόβρον έστιν την μέν ψυχήν όδύνην, την δε γαστέρα λιμῶ άσκειν».

— "Α! ώστε γνωρίζετε Έλληνικά, άνέκραξεν ο Κοκκονάς έκθαμβος.

— Μά την πίστι μου, ναί. Ο διδάσκαλός μου τα έμαθε και σ' έμένα.

— Έδγε, κύριε κόμη. Έν τοιαύτη περιπτώσει ή τύχη σας είνε εξησφαλισμένη. Θα συνθέτετε στίχους με τον βασιλέα Κάρολον τον Θ' και θα μιλάτε άγγλιστί με την βασίλισσαν Μαργαρίταν.

— Χωρίς να λάβωμεν ύπ' όψει, προσέθεσεν ο Δελαμόλ γελών, ότι θα μπορώ άκόμη να μιλώ και Άγγλιστί με τον βασιλέα της Ναβάρρας.

Εκείνη την στιγμήν ή θύρα που ώδηγοῦσε προς τα δωμάτια του βασιλέως άνοιξε και εισήλθεν ο Μπέσμις. Κτύταξε καλά έκ του πλησίον και τους δύο νέους και έννευσε κατόπιν προς τον Κοκκονάς να τον ακολουθήση. Ο Κοκκονάς έχαιρείσεν με το χέρι τον Δελαμόλ.

Ο Δε Μπέσμις έφερε τον Κοκκονάς εις την άκραν της στοάς, άνοιξε την θύραν και ευρέθησαν εις την πρώτην βαθμίδα της κλίμακος. Εκεί άμα έφθασε στάθηκε και, άφου τον κτύταξε καλά δυο-τρεις φορές, από επάνω έως κάτω, του είπε:

— Κύριε Κοκκονάς, που θα μέινετε;
— Στο ξενοδοχείο του «Ωραίου Αστέρος».
— Καλά, καλά είσθε δυο βήματα άπ' έδω. Πηγαίνετε γλήγορα πίσω εις το ξενοδοχείόν σας και άποψε την νύκτα...

Ο Μπέσμις διέκοψε την όμιλίαν του και έγραψε δεύτερον εξεταστικόν βλέμμα γύρω του.

— ... Καί άποψε την νύκτα θαρρήτε με μιὰ χοντρή πλάκα εις το καπέλλο σας. Το σύνθημα είναι «Γκίζης». Πηγαίνετε τώρα και τσιμουδιά!

— Τι ώρα πρέπει να έλθω;
— Όταν ακούσετε το έγερτήριο.
— Πολύ καλά, θα έλθω, άπήνησεν ο Κοκκονάς και άπήλθε σκεπτόμενος:

— Τι διάβολο ήθελε να μου πη και διατί θα σημανουν έγερτήριο; Άλλ' άδιάφορον, έγω έπιμένω εις την γνώμην μου, ότι ο κ. Δε Μπέσμις είναι θελκτικώτατος Γερμανός. Άλλά τί να κάω τώρα; Να περιμένω τον κύριον Δελαμόλ; Ά! μά την πίστιν μου όχι. Ίσως να δειπνήση εις του Βασιλέως της Ναβάρρας.

Και ο Κοκκονάς με τας σκέψεις αυτὰς κατηνυθύνθη εις το ξενοδοχείον του «Ωραίου Αστέρος».

Εκείνην την στιγμήν ακριβώς άνοιξε μιὰ άλλη θύρα, που ώδηγοῦσεν εις τα δωμάτια του Βασιλέως της Ναβάρρας, και ένας άκόλουθος πλησίασε τον Δελαμόλ και του είπε:

— Είσθε σεις ο κόμης Δελαμόλ;
— Μάλιστα.
— Που κατοικείτε;
— Είς το ξενοδοχείον του «Ωραίου Αστέρος».

— Πολύ καλά, είναι εις τα παραθύρα του Λούβρον. Άκούστε λοιπόν τώρα. Η Μεγαλειότης του σ'αβ γνωστοποιεί, ότι τώρα δέν μπορεί να σ'αβ δεχθή. Ίσως την νύκτα στείλη να σ'αβ ζητήσουν. Όπωσδήποτε, άν μέχρι αύριο το πρωί δέν λάβετε είδήσεις του, έλάτε εις το Λούβρον πάλιν.

— Ναί, άλλ' εάν δέν μου επιτρέψη την είσοδον ο σκοπός;

— Έχετε δίκαιον... το σύνθημα είναι «Ναβάρρα». Άμα προφέρετε την λέξιν αυτήν, θα σ'αβ ανοίγονται δλαι αι θύραι.

— Έυχαριστώ.
— Περιμένετε, ευλατρίδα μου. Έχω έντολήν να σ'αβ οδηγήσω εις την έξοδον, διότι πιθανώς να χάσετε τον δρόμον.

— Και ο Κοκκονάς τί να έγινε; ρώτησε τον έαυτό του, όταν ευρέθηκεν έξω. Φαίνεται πώς θα έμεινε να δειπνήση με τον δούκα του Γκίζ.

Η έκπληξις του όμως ήτο μεγάλη, όταν, εισερχόμενος εις το ξενοδοχείον, τον αντίκρυσεν να κάθεται μπροστά σε μιὰ τεραστία θμελέττα.

— Ω, ώ, άνέκραξεν ο Κοκκονάς, γελών θορυβωδώς. Μου φαίνεται πώς και σεις φάγατε εις του Βασιλέως, δσον κι' έγω εις του δουκός του Γκίζ.

— Μά την πίστι μου, έτσι συμβαίνει.
— Το πιστεύω.
— Είς το πείσμα του Πλουτάρχου;
— Κύριε κόμη, είπε γελών ο Δελαμόλ. Ο Πλουτάρχος λέγει άλλαχού: «Ο έχων όφείλει να διανέμεται μετά του μη έχοντος». Θέλετε λοιπόν, χάριν του Πλουτάρχου, να μοιραστούμε την θμελέττα σας και τρώγοντες, να συνομιλήσωμεν για την αρετή;

— Όσο για το τελευταίον αυτό, όχι, άπήνησεν ο Κοκκονάς. Αυτά μόνο τα λέγει κανείς, όταν ευρίσκειται εις το Λούβρον και φοβάται να μη τον ακούσουν και μάλιστα, όταν έχη άδειο το στομάχι. Τώρα όμως καθείστε εκεί και ας δειπνήσωμεν.

— Έμπρός, λοιπόν; βλέπω, ότι ή τύχη μ'αβ συνέδεν άναποσάστως; θα κοιμηθήτε έδω;
— Δέν ξέρω.
— Κι' έγω έπίσης.
— Τότε ξέρω που θα διέλθω την νύκτα.
— Που;
— Όπου κι' έσείς. Είναι άφρευκτον.

Και οι δύο νέοι άρχισαν να γελούν, τιμώντες όσο καλλίτερον μπορούσαν την θμελέτταν του κνρ Λαουβριέρου.

(Η συνέχεια εις το προοίχις).

GUY DE MAUPASSANT

* Η ΝΤΡΟΠΗ *

— ΔΙΗΓΗΜΑ —

Η συζήτησις είχε παραταθή εκείνο το βράδυ πέραν από τα μεσάνυχτα. Το θέμα μας ήτο εξόχως ένδιαφέρον. «Η ντροπή είναι αίσθημα έμψυτον εις τον άνθρωπον ή κοινωνικός θεσμός, καθ' ερωθείς μέγρι βαθμού γελούσι;» Ο φίλος μας Ιατρός Δ. ύπεστήριξεν, ότι είναι ένστικτον, που ύπενθυμίζει τα φύλλα της συκής, έπειτα από την άμαρτίαν του Παραδείσου, ενώ ο μηχανικός Σεσσάν, άνθρωπος κοσμογυρισμένος και έξυπνος, έλεγεν, ότι ή πρωτόγονος κατάστασις του ανθρώπου ήτο ή φυσικώτερα και ότι τώρα αι κοινωνίαι την διέστρεψαν.

— Έγω να σ'αβ φέρω ένα σπουδαίο έπιχείρημα, μ'αβ είπεν, έπειτα από το όποιον ή συζήτησις θα πέση μόνη της. Άκούστε τί μου συνέβη εις το τελευταίό μου ταξείδι, εκεί κάτω εις την Ίνδοκίαν, και κρίνετε. Γνωρίζετε, ότι εκεί κάτω είχα μιάν λαμπράν θαλαμηγόν εις την διαθεσίμ μου. Προσεκάλεσα εις έκδρομήν ανά την Σογγόι ποταμόν όλους τους Εύρωπαίους φίλους μου. Είμεθα έξη όλοι κι' όλοι. Ένα νεαρόν άνδρόγονον, νεοαρχίθεν εις το Τογκίνον, ή χήρα ενός ύπαλλήλου μηχανικού και ένας πλούσιος λόρδος περιηγητής με την κόρη του, θαυμασίαν καλλονήν. Το πλῆρωμα άπετελείτο από τον μάγειρον, τον θερμαστήν και δύο ίθαγενείς. Τις τρεις πρώτες ήμέρας του ταξείδιού ο καιρός ήτο εξάίστιος. Όλα πήγαιναν θαυμάσια. Παραλείπω τώρα τας περιγραφάς των θαυμασίων τοπειών. Το νεαρόν ζεύγος των νεονύμφων άπελάμβανεν όλην την γοητείαν των έμορφων τοπειών. Ίσαν πάντοτε τραβηγμένοι από τους Άλλους, με τα γέλια σφικτά πιασμένοι. Η γλιαρά αύρα έδιωγνε τους πέπλους της μελαγχολίας από το πρόσωπο της χήρας. Καί ο λόρδος άπελάμβανε την έμορφή της φύσεως με την άγγλική σοβαρότητα, ενώ ή κόρη του έπαίρεινε φωτογραφίας των διαφόρων μερών, που περνούσαμε. Τας θερμάς νύκτας έκοιμώμεθα εις το κατάστρωμα, ενώ δύο ίθαγενείς άγροπούσαν πλάι μας. Το ώραίόν μας όνειρον όμως διεκόπη αίφνιδως και άποτόμως. Ένα πρωί έξαφνα, βρεθήκαμε αγκλωπιωτοι πειρατών χωρίς αντίστασιν άναγκασθήκαμε να παραδοθώμεν. Οι δύο ίθαγενείς ύπηρετείαι είχαν γίνει άφαντοι. Τους αφήσαμεν να μ'αβ οδηγήσουν εις ένα εκεί κοντά χωριουδάκι, όπου μ'αβ έκλεισαν μέσα σε μιὰ καλύβη από καλάμια και μ'αβ διέταξαν να γράψωμεν εις το Τογκίνον να μ'αβ φέρουν χρήματα. Ποτέ όμως δέν έφανταζόμεθα τί τύχη μ'αβ περιμένει εκεί μέσα. Φαντασθήτε, φίλοι μου, άφου γράψαμε τας έπιστολάς μας, οι πειραταί μ'αβ έγδυσαν και μ'αβ άφησαν τσίτατους, δια να μη μπορούμεν να δραπετεύσωμεν! Άλλοίμονον! Καί εις την περίστασιν αυτήν κάθε αντίστασις μας ήτο περιττή. Το δίκαιον του Ισχυροτέρου. Μ'αβ ύπεστέθησαν, ότι θα μ'αβ τα ξαναδώσουν άμα παραλάβουν τα δώρα. Καί έτσι μ'αβίναμε όλόγυμνοι και οι έξ. τρεις Άδάμ και τρεις Εύαι, μέσα εις την στενήν εκείνην καλύβην, ούδεμίαν σγέσιν έχουσαν φυσικά με τον Παράδεισον των Πρωτοπλάστων. Τι να κάμωμεν τους έαυτούς μας; Που να τους κρύψουμε; Στεκόμαστε όλόρθοι, έξω φρενών, καταντροπιασμένοι, άναυδοί!... Πώς να σ'αβ περιεγράψω την ψυχικήν μας ταραχήν; Κατά πρώτον μιὰ φρικώδες άμηχανία πνευματική μ'αβ κατέλαθεν, ενώ συγγρόνας μ'αβ κατέτρωγε και μιὰ περιέργεια να ιδούμε και τους άλλους. Άλλά τί άμηχανία, τί στενοχωρία! Όλοι οι νόμοι της άνατομίας και της φυσιολογίας άνατρέπονται σε τέτοιαις φοβερές στιγμές. Αί άθρώποις δέν λειτουργούν, οι βραχιόνες κρέμονται σαν μολυβένιοι... ή άτμόσφαιρα γίνεται τόσο βαρεία, ώστε ούτε ν' άναπνεύση κανείς μπορούσε, ούτε να κινηθή. Άς έλθωμεν τώρα και εις τας κυρίας συντρόφους μας. Υπέκουσαι, δέν ξέρω κι' έγω σε πιό κωμικό αίσθημα, μ'αβ έστρεψαν και αι τρεις τὴ νύκτα! Η φλογερή μας περιέργεια προς αυτὰς κυρίως έστρέφετο. Καί τα άπληστα μάτια μας, λησμονούντα όλην την κακοτυχίαν μας και την άβελαιότητα του μέλλοντος, κατέτρωγον εκείνην την στιγμήν τας χάριτας της μελαγχολικής χήρας, της έρωτολήπτου συζύγου και της ύπερηφάνου Άγγλίδος παρθένου! Σιγά,

σιγά όμως ή στενοχωρία μας άρχισε να διαλύεται. Άνεπνέαμεν κάπως εύκολώτερα. Ο νέος ύπαλληλος εκήχησε και επέτρεψε να κάμη μερικὰς φυσικὰς κινήσεις. Ο Άγγλος μυλόροδος τραβούσε την γενειάδα του, σαν να ήθελε να σκαπάση μ' αυτήν την γυμνότητά του. Έγώ στηρίχθηκα στον τοίχο την καλύβης και άρχισα να ρουφώ ένα ζαχαροκάλαμο, που βρήκα κατά γη. Αί σύντροφοί μας, όμως με τα ούράνια σώματα, που σιγά-σιγά στρέφουν προς τον ήλιον και τας άλλας περιφερείας των, άρχισαν να μ'αβ στρέφουν και τα πρόσωπά τους. Άν όμως ή φυσική στενοχωρία άρχισε να διαλύεται, ή περιέργειά μας ύρίστατο άκόμη. Όρειλω να πώ, ότι και μιὰ έλαφρά φυσική έπιθυμία έρίπτατο άκόμη των ώραίων εκείνων σωμάτων, αλλά τόσοσ άγνή και άκακος, σαν τα άθωα πουλάκια, που πετούν επάνω εις τα γυμνά άγάλματα των δημοσίων κήπων. Έπειτα όμως από λίγο και ή έπιθυμία αυτή εβύσθηκεν έντελώς. Την τετάρτην ήμέραν δέν μ'αβ άπασχολούσε πιά, παρά ή άπελευθέρωσις μας. Δέν έδίδαμε καμμίαν προσοχή στην γυμνότητά μας. Βλέπετε, ότι ή επάνοδος μας εις την φυσικήν άργέγονον κατάστασιν του ανθρώπινου γένους είχε συντελεσθή πιά. Καί τα μάτια μας είχαν συνηθίσει πιά και την τελείαν γυμνότητα των γυναικίων την εύρίσκων κοινήν και στερημένην ένδιαφέροντος. Τότε μέσα μου όμολόγησα, ότι ή λεγομένη ντροπή είναι λέξις κενή, που την δημιουργήσε ή πονηρία των ανθρώπων και ότι μαζί με τα ένδύματα, που έφερον ο πολιτισμός, λείπει και κάθε ίγνος πονηρίας και κάθε κακός λογισμός από τον άνθρωπον. Σ'αβ βεβαιώνω, φίλοι μου, πώς μετά μιάν έβδομάδα από την πρώτην ήμέραν του περιπατικού αυτου ζώσαμε όλοι μέσα σ' αυτήν την γυμνότητα, όπως οι Πρωτοπλάστοι εις τον Παράδεισον, πριν πέσουν εις την άμαρτίαν. Έπί τέλους τα λύτρα έφθασαν και μαζί μ' αυτὰ και ή ποθητή μας έλευθερία. Σ'αβ πακακαλώ όμως τώρα να έπιστήσετε την προσοχήν σας σ' εκείνα που θα σ'αβ πώ. Άκούστε, φίλοι μου, και άπορήσετε. Όταν το θέμα με τα φορέματα μ'αβ έπεστράφη, καθένας πήρε τα δικά του. Άλλοίμονον όμως. Μαζί με τ' άνόητα αυτὰ και περιττά κουσέλια επανεύρομεν όλας τας άνοήτους και παραλόγους προλήψεις και συνθήκας των πολιτισμένων ανθρώπων. Φαντασθήτε, ότι ή κυρία άπήνησεν να κρεμάσουν μιάν ψάβαν, δια να μη τας βλέπωμεν την ώραν που θα ντύωνται! Ντυθήκαμε λοιπόν τον βαρύν γιτώννα του πολιτισμού! Ο τοίχος των προλήψεων μ'αβ χωρίσεν άμέσως. Καί έγώ αισθάνθηκα σκληρότατα τον χωρισμόν αυτον σε λιγδί. Ένώ, αναζητώντας τον λαιμοδείτην μου, που είχα χάσει, σήκωσα με την μεγαλειέταν άθωότητα την ψάβα, που γώρρισε τις γυναίκες από ήμ'αβ, με την μεγαλειέταν άθωότητα σ'αβ είπα, άφου δέν θα είχα να δω τίποτε καινούργιο, έπειτα από δώδεκα ήμερών κοινήν γυμνήν έντελώς συμβίωσιν. Μιὰ άγρια φωνή ακούσθηκε συγγρόνας από τα στόματα των κυριών, μιὰ άγρια φωνή φρίκης και διαμαρτυρίας, κραυγή παθόντων δειλίων και ντροπαλών. Τι συνέβη, φίλοι μου; Έβ'α τας κυρίας συντρόφους μας την στιγμήν, που έβαζαν τον κορσέ τους!... (Μετάφρασις εκ του Γαλλικού)

ΝΕΑΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑΙ

ΕΝ ΤΩ ΗΛΕΚΤΡΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΩ

Χ. ΠΡΑΠΟΠΟΥΛΟΥ Τ. ΥΦΗΓΗΤΟΥ

Θεραπεύονται τα νευρικά νοσήματα. Η επίληψία (σκληνισμός) ειδικώς, άποτελέσματα θαυμάσια 12 ετών. Κέντηται το τελειότερον Ηλεκτροθεραπευτήριον της Ανατολής δια την Θεραπείαν της Αρτηριοσκληρωσέως, Αρθριώδους κλπ. και το τελειότερον σύστημα Ακτίων Ράιενγκεν.—Όδος Πειραιώς 10. Της όνικανότητος και έκπερματώσεως ίδια δλωσθεραπεία με έκπληκτικά άποτελέσματα.

Είμαι περίεργη σε μεγάλο βαθμό και κάποτε μούπανε πολλοί, πως ήμουν μία φορά έμορφη άρκετά. Αν πραγματικά έλαθα κι' έγω το δώρον της έμορφιάς, πράγμα, διά το όποιον άμφέβλλω πολύ, δεν το πολυεπαινεύομαι, μολοντί ένα μεγάλο μέρος της έμορφιάς μου αυτής θα όρεθείται εις την προσωπικήν μου προσπάθειαν, να την αναπτύξω και να την διαφυλάξω.

Άλλ' ύπερηφάνεσμαι, γιατί ύπήρξα περίεργη, γιατί καλλιέργησα μέσα μου την περιέργεια, με την φροντίδα και την άγίτην, που καλλιεργούν ένα πολύτιμο λουλούδι, γιατί ξέρουν, πως από την καλλιέργειαν αυτήν θα προκύψη μία έμορφή, ένα στόλισμα και μία άδιάκοπος πηγή άρώματος. Από την μικρή μου ηλικία είχα σχηματίσει την γνώμη, πως ή χαριτωμένη αυτή ιδέα, να γνωρίσουμε τί είμαστε, είναι ό μόνος σκοπός της ζωής μας, ή μόνη πηγή της ύπουχιάς μας. Έτσι συνήθισα να είμαι περίεργη και πιστεύω πως επέτυχα εκείνο που ήθελα. Η περιέργειά μου ενεθάβησε και μελέτησε το αίσθημα εκείνο που το λέμε, έρωτα, γιατί πολύ γρήγορα ένωσήσα, ότι γι' αυτό και μόνο — άν τον εξετάση κανείς βαθειά — είμαστε γεννημένες.

Πρώτη φορά ήγάπησα όταν ήμουν έπτά έτών. Ήμουν τότε μαθήτρια σ' ένα μοναστήρι μιάς έπαρχιακής τάλεως. Το πλάσμα που συνεκέντρωνε την άγίτην μου, ήτο ένα παιδί του κόρου της εκκλησίας. Θυμάμαι, πως είχαν ένα πρόσωπο ώρο και χωρίς καμίαν έντονον έκφρασιν και όταν συναντούσε, κατά τύχη, το βλέμμα μου, διέκρινα μέσα στα μάτια του, μία άδιαφορία, μία άτελείωτη και βαθειά άδιαφορία. Μολταυτά, έκανε την καρδιά μου να κτυπή. Το άγαπούσα, για τον ρόλο που έπαιζε στην λειτουργία, για τα εκκλησιαστικά του ένδύματα. Έπειτα διαδοχικώς άγάπησα πολλούς. Έν πάσει περιπτώσει, όφειλω εύγνωμοσύνην και εύχαριστίας εις την περιέργειά μου, που μούδωσε τα δίδόμενα να εξετάσω να μάθω και να αισθανθώ όσες χαρές αισθάνθηκα εξ αιτίας αυτής και μόνης στην ζωή μου. Αυτή μ' έκαμε να γνωρίσω και ν' άγάπησω την πολυσύβητον αυτήν κατηγορίαν των ανθρώπων ύπάρξεων, που είναι φίλοι μας, αντίπαλοί μας, κύριοί μας, μαθηταί μας, παιδιά μας και κάποτε παιγνιδιά μας. Μελέτησα με πάθος τα μικρά έπισόδια της ζωής τους, τα μεγάλα τους κινήματα, την ματαιότητα και την άπλοτήτά τους. Με στοργικήν ειρωνίαν, άρκετά δικαίαν, για να μη συγχινηθώ πραγματικά, παρατηρούσα τα άγαπημένα τους έλαττώματα, τας άγαπητάς τους βλάβεις, τις κακές τους άξεις, τις ψεύτικες τους άρετές. Παρέτηρσα, ότι ύπήρχε κάτι που τα διηύθυνε και το κάτι αυτό, άμα το κατέχομε έμεις αι γυναίκες, οι άνδρες γίνονται εις τα γέσια μας κάτι σαν τις κουκλες των παιδών, που άνοιγοκλείουν κατά παραγγελίαν τα μάτια, κτυπούν τα γέσια και βγάζουν άνάρθρους φωνάς, όταν ξέρουμε να μεταχειριστούμε το κάτι αυτό. Γίνετε περίεργες, φίλοι μου, και μελετήστε καλά αυτό το κάτι.

ΚΑΙΤΗ

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Γ. Παλιατσάν. Πρέπει να έκλεγούν δέκα, συμφώνως προς τους όρους. Η εκλογή θα γίνη κατά την σειράν των ψηφίων. Ο κ. Κιάππε είχαν ειδοποιηθή, ότι άνεκηρύχθη και άπέστειλεν δημο περί τα 40 δελτία ως πρώτην άποστέλλην. — Θ. Μηνάν. Αφού προτιμάτε τον κ. Παλιανιώτην, δεν έχετε παρά να φροντίσετε ν' άνακηρύχθη. — Δ. Ανδρ. Δελατόρα. Όσοι έπιθυμούν να ψηφίσουν ένα ύποψήφιον, ήμπορούν να στείλουν όσα ψηφοδέλτια θέλουν, συνοδευόμενα από ισόριθμα γραμματόσημα δεκάλεπτα. — Α. Ποπολάνον. Λέον να έγκρίνετε το ψευδώνυμόν σας. — Α. Αβδελότ. Θα σας άπαντήσωμεν εν καιρώ. — Ε. Μανωλόπουλον. Δεν ήτο όρθή. Το ποιηματάκι δεν ένεκρίθη, διότι είχε πολλές άτελείας. Αί φωτογραφίαι θα δημοσιευθούν λίαν προσεχώς. — Τρύφωνα Τσόλην. Έχετε το δικαίωμα, αλλά θέον προηγουμένως να άποστείτετε 1 δρ. διά ν' άνακηρύχθη ύποψήφιός. — Ρέαν Μύρον. Πρέπει πρό παντός, άλλον να έγκρίνετε το ψευδώνυμόν σας. Της μηνιαία είναι ώρισμένοι οι συνεργάται. Έν πάση περιπτώσει στείλατε κάτι να

το ίδωμεν. Δημ. Κουκιάδην. Η μία των φωτογραφιών δημοσιεύεται σήμερα. Διά το ζήτημα των άνταποκριτών άναγνώσατε τους όρους. — Α. Χ. Αντωνίου. Γράψατε προς τον συνεργάτη, όδός Ακαδημίας 71. — Π. Θαρρουνιάτην. Έχετε δικαίον, διορθώνεται. Διά το ζήτημα της έλης τί να σας πούμε. Όλοι οι γράφοντες έτοι άρχισαν. — Α. Α. Μενεγάκη. Το ζήτημα αυτό δεν λύεται με έπιστολάς. Ήμπορείτε να περάσετε από το γραφετόν μας 10 - 12 και 4 - 7. — Αγγ. Βλασοπούλου. Σας δίδομεν την ίδιαν άπάντηον, ήν και εις το πρόσωπον που έπεσκέσθη τα γραφετά μας. Θα δημοσιευθί με την σειράν του άνότι προηγούνται εις την έγκρισιν πλείστα άλλα. — Γ. Σολωμόν. Σας στείλεται. Είχε συμβή κάποιο λάθος. — Ε. Μ. Κυπράκη. Στείλατέ μας την άκριβή διευθύνουσιν, να σας σταλή. — Αμαλίαν Καλαίς. Διορθώνεται. Όσα στείλατε έλήφθησαν. — Κων. Μανωλάκη. Τι να σας άπαντήσωμεν; Άνοηχώς δεν είμεθα ήμεεις οι κατάλληλοι. Ο καθένας είναι έλεύθερος να κανονίη όπως θέλη την πορείαν του. Έπαναλαμβάνομεν, ότι θα μας κάμει μεγάλην τιμήν να μη διαβάσετε, χροισιανέ μου, την 'Εικονογραφημένην'. Υπάρχουν τόσαι σειράι παρανομιών να διαβάσετε! Είς ήμάς αυτή ή πορεία άρθεσι. Τα λοιπά είναι περιεττά. Ουδέτερον, Νικ. Πανουσόπουλον, Π. Θαρρουνιάτην, Α. Α. Μενεγάκη, Χαρ. Κλόκαν, Βασ. Κουβέλην, Αντ. Ποπολάνον, Α. Αβδελόπουλον, Στυλ. Αύγουστάκη, Σενοφ. Φραγκιάδην, Ρέαν Μύρον, Γρ. Τσοκάν, Διον. Κατσούλην, Τάκην, Εύαγγ. Δάνην, Ε. Μ. Καρκαλάδην. Τα παρ' έμων σταλένια έλήφθησαν. Είς την ούλην της έγκρίσεως του προσεχώς φύλλου προσέξατε να ιδήτε ποία εκ τούτων ένεκρίθησαν.

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ ΤΟΥ 10' ΦΥΛΛΑΔΙΟΥ

Ο άδελφός των δεσποινίδων φαίνεται είν άντιστρέφωμεν την εικόνα, ούτως όποτε ή δεξιά πλευρά να γίνη βάσις. Φαίνεται τότε κατά μήκος της ούτω σχηματιζόμενης άριστεράς πλευράς.

Την λύσιν ταυτην όρθην άπέστειλαν οι έξης: Έδοτρ. Μανωλόπουλος, Βασ. Βουλευτής, Νικ. Φερδιανάκης, Ευστάθ. Λοΐζος, Διον. Γιαννόπουλος, Μιχ. Γιαμπανός, Δημ. Κουρέτας Διον. Αθ. Παντόπουλος, Ι. Ζαγανιάρης, Διον. Πολλάτος, Ιω. Εθριγένης, Αδριάντα Δελατόρα, Νίτσα Κατωμέρη, Γεώρ. Διαμαντόπουλος, Θεόδ. Στασινοπούλος, Σενοφών Φραγκιάδης, Αγγελική Τσώνη, Ζαφ. Λεναΐς, Όδ. Καλλίνκος, Π. Θαρρουνιάτης, Νεοστ. Φασιανός, Τ. Σ. Ράπτης, Κων. Κίννας, Ι. Α. Ρέπουλης, Ν. Κόντος, Κωνστ. Φραγκιακότος, Κ. Κούφιος, Άνδρ. Μανωπούλου, Όδ. Κτενάς, Λεων. Οικονομίδης, Α. Βουλισοάς, Αθ. Δούρος, Δ. Γκούμας, Γ. Καλλέγης, Κ. Π. Μαλικούρης, Γ. Κούντακος, Κ. Λάβδας, Γ. Δημακόπουλος, Αθ. Μενεγάκης, Αθ. Καρελλάς, Εύαγγ. Κυριάκης, Βασ. Χαριλάμπους, Α. Κιάππε, Ν. Αδομάπουλος, Μ. Σαφιμβής, Γ. Ροκάκης, Βασ. Σακκάς, Γεώρ. Σολωμός, Αθ. Ζιόγκας, Αρ. Μπουντούρης, Αν. Σφήκας, Θωμ. Παλασυνεφάκης, Γεώρ. Κατινιώτης, Ν. Μανιάκης, Τρ. Τσόλης, Δ. Χριστοδουλόπουλος, Ιω. Τζίφας, Στυλ. Βούτσος, Γεώρ. Σαραντινής, Βασ. Ζαχαράκης, Δημ. Σαράβας, Σπ. Παχής, Κωνστ. Πέππας, Γεώρ. Δικαϊάκος, Π. Παναγιωτόπουλος, Α. Φούσσης, Αρ. Μπασιάκος, Δ. Μαγκριώτης, Ι. Μπάτσος, Κ. Μανδραπήλιας, Μ. Φραντζεδάκης, Ν. Μανρωφόρης, Αντιγόνη Μιχαπούλου, Ι. Κολοκοτρώνης, Δ. Παπαδόπουλος, Δημ. Σωτηρόπουλος, Ε. Ηλίας.

Γενομένης κληρώσεως έκέρδισαν οι έξης: 1. Δ. Φούσκης μίαν έτησίαν συνδρομήν της μηνιαίας 'Εικονογραφημένης' και έν τετραδράχμιον λαχείον του 'Εθνικού Στόλου. — 2. Γεώργ. Κούντακος μίαν έτησίαν συνδρομήν της μηνιαίας 'Εικονογραφημένης' και έν Έγκυκλοπαιδικόν Ημερολόγιον Βρετού. — 3. Νικόλαος Κόντος μίον έτησίαν συνδρομήν της έβδομαδιαίας 'Εικονογραφημένης' και έν Έγκυκλοπαιδικόν Ημερολόγιον Βρετού.

ΠΑΠΟΥΤΣΙ ΚΟΜΨΟ!
ΠΑΠΟΥΤΣΙ ΣΤΕΡΕΟ!
ΠΑΠΟΥΤΣΙ ΦΘΗΝΟ!
ΕΤΡΟΣ ΚΩΣΤΑΚΗΣ
3 - ΣΤΟΑ ΣΥΓΓΡΟΥ - 3

ΕΚΛΟΓΗ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ ΤΗΣ "ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ,"

Οι άνακηρυχθέντες ύποψήφιοι της Α' Σειράς
Του Νομού Αττικοβοιωτίας: Γεώργιος Πατρίκιος, Κωνστ. Πέχ, Αθανάσιος Γούλιας, Χρ. Καντελλόπουλος, Όδ. Καλλίνκος, Αν. Ποπολάνος, Δημ. Παπανικολάου, Γεώρ. Παλιατσάν, Σενοφ. Φραγκιάδης, Ισίδωρος Καραλής, Τάκης. — Κορινθίας: Εύαγγ. Κυριάκης. — Σερρου: Πάνος Σοφούλης. — Δαρδίσης: Αρ. Μπουντούρης. — Αχαΐας: Ιω. Τζανής. — Εύβοίας: Μίμης Ολυμπίου. — Μιτυλήνης: Π. Μιχαήλ. Φθιωτιδικών: Αμαλία Καλαίς.

Οι άνακηρυχθέντες ύποψήφιοι της Β' Σειράς
Υπό της ειδικής έπιτροπής άνεκηρύχθησαν οι κατωτέρω ύποψήφιοι της Β' σειράς:
Αττικοβοιωτίας: Ιωσήφ Κιάππε, Μαρία Ν. Γεωμανού, Σπ. Γκούμας. — Τρικάλων: Δημ. Βρετόπουλος, Βόλου: Χρ. Συνάπουλος. — Αιτωλοακαρνανίας: Γεώρ. Παλιανιώτης.
Η ψηφοφορία και των ύποψηφίων τούτων άρχεται από σήμερα και λήγει έντός της ταχθείσης προθεσμίας.
Όσοι ύπερτερούν: — Φθιωτιδικός: Αμαλία Καλαίς ψήφους 7. — Αττικοβοιωτίας: Ιωσήφ Κιάππε ψήφους 63. Δεύτεροι έρχονται: Ιωδ. Καραλής 29, Όδ. Καλλίνκος 27, Κ. Πέχ 24, Γεώρ. Παλιατσάν 15. Αχαΐας: Ιωάννης Τζανής ψήφους 10. Είς τους άλλους νομούς, μη ύπαρχόντων αντιπάλων, ή ψηφοφορία βαινει κανονικώς.

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟΝ ΕΚΛΟΓΗΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ "ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ,"
Ψηφίζω τον
Είς τον Νομόν
Έν... τη... 1916.
Όνοματεπώνυμον ψηφίζοντος

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΔΩΡΑ ΤΗΣ "ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ,"

Η 'Εικονογραφημένη' θέλουσα να σημειώση και ένα νέον σταθμόν, άπεφάσισε προβαίνουσα εις μίαν μεγάλην θυσίαν να δωρήση εις τους άναγνώστας της ένα δώρον, το όποιον θα πάρη εκείνος που θα ένονηθί υπό της τύχης.
Το δώρον αυτό της 'Εικονογραφημένης' είναι έν αυτοκίνητον της φημισμένης μάρκας 'Peugeot' αξίας πραγματικής: 4500 δρ. καινούργης και πολυτελέστατον. Το αυτοκίνητον αυτό κάθε άναγνώστης μας μπορεί να το ιδή εις το γραφός αυτοκινήτων του κ. Π. Βλασοπούλου επί της όδου Σωκράτους 26.
Κάθε άναγνώστης της 'Εικονογραφημένης' έχει δικαίωμα να άποκόπη καθ' έβδομάδα και να άποστέλλη εις την Διεύθυνσιν της 'Εικονογραφημένης' το ειδικόν δελτίον συμμετοχής μέχρους ότου συμπληρωθί ό αριθμός των 52 δελτίων.
Έντός του φακέλλου θα ύπάρχη μεθ' έκάστου 'δελτίου συμμετοχής' και το όνομα και ή διεύθυνσις του άποστέλλοντος. Έκαστον δελτίον πρέπει να συνοδεύεται απαραίτητως με ένα 10λεπτον άσφράγιστον γραμματόσημον.

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΙΣ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΔΩΡΑ
ΚΥΡΙΑΚΗ 25 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1916 - ΑΡΙΘ. 23

Οι συνδρομηταί της μηνιαίας 'Εικονογραφημένης' δεν δύναται να συμμετάσχουν του διαγωνισμού.
Οι συνδρομηταί της έβδομαδιαίας 'Εικονογραφημένης' έχουν το δικαίωμα να συμμετάσχουν εις τα δώρα μας, χωρίς να άποστέλλουν δελτία και γραμματόσημα. Έξαιρούνται οι γινόμενοι συνδρομηταί κατοπιν βραβεύσεως, ούτινες ύποχρεούνται να συμμορφωθούν με πάντας τους άνωτέρω όρους.

ΠΡΟΣΟΧΗ
Η τιμή έκάστου φύλλου, διά τους τυχόν θέλοντας, να συμπληρώσουν την σειράν της έβδομαδιαίας 'Εικονογραφημένης' και ζητούντας μεμονωμένα, ώρισθη εις λεπτά είκοσι (20). Διά τους έν επαρχίας άποστέλλονται έλεύθερα ταχυδρομ. τελών.
Σειρά από 1-10 δρ. 1.50 και 11-20 δρ. 1.50.

Πού είναι ή βοσκοπούλα;

Λύσεις γίνονται δεκταί μέχρι της έσπέρας της μεταπροσεχούς Τρίτης 3 Οκτωβρίου, συνοδευόμενα μόνον ύφ' ένός 10λεπτου γραμματόσημου, των δελτίων καταργουμένων.
Η 'Εικονογραφημένη', θέσασα ως βάση του προγράμματος αυτής την ικανοποίησιν και εύχαρίστησιν των άναγνωστών της, ύπήκουσεν εις τας επανειλημμένως έκφρασθείσας πολλαχόθεν θερμάς παρακλήσεις και επιθυμίας περί καταργήσεως αυτού, διά να μη καταστρέφεται το φύλλον, το κατηγορησ. Οι λύται του λοιπού θα συνοδεύσει την λύσιν μόνον με το 10λεπτον γραμματόσημον.

Α βραβεία ώρισθησαν 3 διά κλήρον. Ο πρώτος έξαχθόμενος λαχνός θα λάβη 1 έτησίαν συνδρομήν της μηνιαίας 'Εικονογραφημένης' και της έβδομαδιαίας έκδόσεως και έν τετραδράχμιον λαχείον του 'Εθνικού Στόλου. Ο δεύτερος μίαν έτησίαν συνδρομήν της μηνιαίας 'Εικονογραφημένης' και έν Ημερολόγιον Έγκυκλοπαιδικόν Βρετού. Και ό τρίτος μίαν έτησίαν συνδρομήν της έβδομαδιαίας 'Εικονογραφημένης' και έν Έγκυκλοπαιδικόν Ημερολόγιον Βρετού.

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ (ΠΡΟΣ 5 ΛΕΠΤΑ Η ΛΕΞΙΣ)

Καρσιουλέκτρια, Αλτ! Ανταλλάσω καρτ-ποστάλ μετά δεσποινίδων και δη' Αρσακιάδων Αθηνών, Λαρίσης, Πατρών, Κερκίρας. Διεύθυνσις: Ντόριαν Γκερέυ Poste Restante, Αθήναι.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΑΡΕΩΣ,"

Οι άποστέλλοντες 4 ψηφοδέλτια λαμβάνουσι λαχείον Συλλόγου.
Ανταλλάσω καρτ-ποστάλ με δεσποινίδας όλων των έν Ελλάδα πόλεων. Προτιμώ καλλονάς. Διεύθυνσις: Θ. Μηνάν, Πλάτανος Ναυπακτίας.

ΟΡΙΣΤΕ ΔΟΙΠΟΝ!

Πωλείται κινηματογραφική μηχανή προς λήψιν ταινιών, υποτήματος Έρνεμαν, καταλληλοτάτη δι' έρασιτέχνους (Modelle amateurs) λήψης, μετά ταινιοδόχων (chassis), τρίποδος κλ. Πληροφορία εις τα γραφετά της 'Εικονογραφημένης'.

Τα 'Οφθαλμικά' νοσήματα
Θεραπεύονται έν τη νέα τελεία κλινική του όφθαλμολόγου
Σπήλιου Ι. Χαχαμή
Τ. ύψηγητοδ. Όφθαλμολόγου Σχολής Παρισίων κ.λ.π.
Αθήναι 27 όδός Μενάνδρου 27 Τηλέφωνον 654

